ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ.

ஸ்ரீமத் ராமானுஜாய நம:.

ஸ்ரீமன் மஹாவராஹாய நம:.

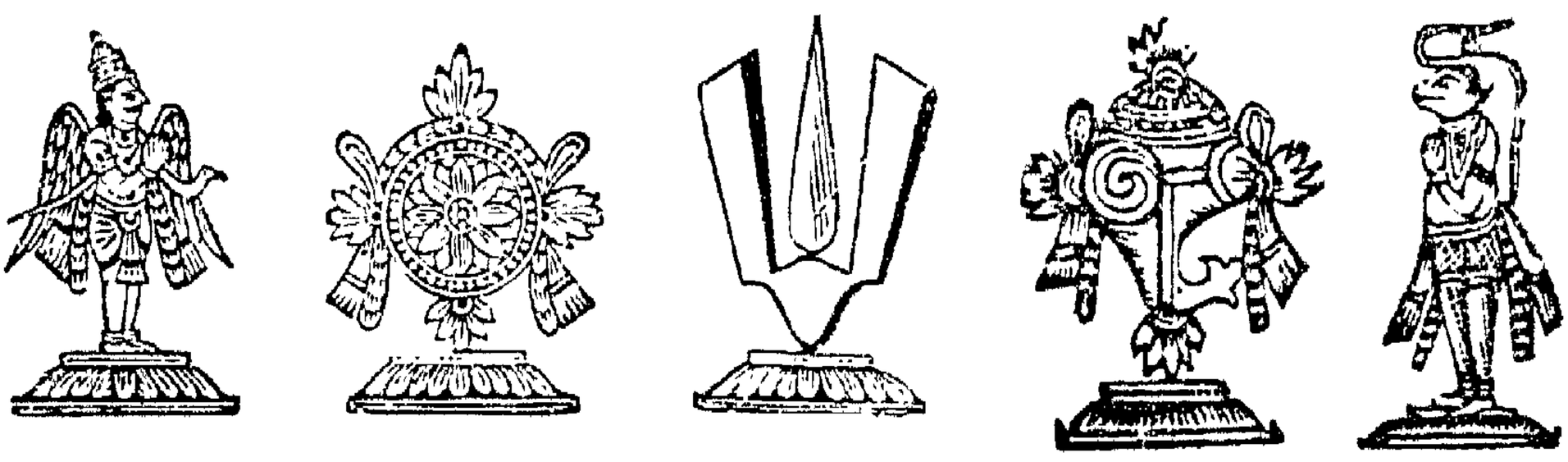

ஸ்ரீ காஞ்சி. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்க

ராசாரியர் இயற்றிய

ஸமஸ்யமாரோகதி ஸௌஷடவ விமர்சம

(தமிழ்ப் பொழிப்புரையுடன் கூடியது.)

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி
பணித்த ஸமஸ்யமாரோஹ ஸ்லோகத்யர்த்த நிஷ்கர்ஷ நூலுக்கு

ஸ்லோக ரூபமான மறுப்பு

ஸ்ரீராமானுஜ ஸித்தாந்த ஸபையின் சார்பாக

சென்னை: நியூமன் பிரஸ்ஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஈச்வரவரு பங்குனியுத்திரம் 16 3 1938

இதன விலை 0 8 0.

தேவநாகரிலிபியில் பதிப்பிக்கப்பட்ட மூலமாத்திரத்தின்
விலை 0 4 0.

முக்கிய விஜ்ஞாபனம்

சரணங்கள் இரண்டென்ன வொண்ணாது, நாலென்ன வேணும்'' என்கிற ஆச்சான்பிள்ளையின் திவ்யஸூக்தி விஷயமாய் நாலைந்து வருஷகாலமாகவே க்ரந்த மூலமான விசாரம் ஏற்பட்டு நடந்துவருவது பண்டிதவுலக மறிந்ததேயாகும். ஸர்வஜ்ஞரான ஆச்சான்பிள்ளை யப் பரிஹஸித்தும் தூஷித்தும் பிறர் எழுதியுள்ளதெல்லாம் தங்களுடைய அஜ்ஞான அந்யதாஜ்ஞானவிலஸித மென்பதை அடியேன் ஸதாசார்ய ஸூக்திரகஸ்ய முதலிய நாலைந்து க்ரந்தங்களால் பரக்க நிரூபித்திருக்கிறேன். கடைசியாக அடியேன் வெளியிட்டுள்ள ரஹஸ்யவிமர்சநிகஷா என்னும் நூலினால் இதனை யாவரும் தெளியவுணரலாம்.

இவ்விஷயத்தில் இவ்வளவு விஸ்தாரம் விளைந்ததற்கு மூல காரணம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸைத்யாதி. ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமிகளே யாவர். இந்த ஸ்வாமியே ஒவ்வொருவரை ஏவி ஒவ்வொரு க்ரந்தத்தை வெளியிடுவித்து அப்போதைக்கப்போது அடியேனுடைய பதில் க்ரந்தங்களையும் லபித்து வருகின்றார். இப்போது இந்த ஸ்வாமி தாமே தமது திருநாமத்திலேயே ஸமஸ்ய மாநஸநிக்த்யர்த்தநிஷ்கர்ஷம் என்கிறவொரு க்ரந்தத்தை வெளியிட்டருளியுள்ளார். அதில் ரஹஸ்யபத்ரத்தில் ' வநதி₃ஸ்துகதா₃ஸ்ரீ ஸ்ரீ கூரகுலோத்தமா ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ தா₃ஸஸ்ய ஸ்ரீ ஸ்ரீ கூரகுலோத்தமா ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ தா₃ஸஸ்ய '' என்று மகுடமிட்டுச் சில க்ரந்தங்களின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் பிற ரஹஸ்யவெளியிடுவிப்பதும் இந்த ஸ்வாமியின் காரியம் என்பது மெய்ப்பிக்கப்பட்டதாயிற்று. அது நிற்க.

இப்போது ஸ்வாமி திருநாமத்திலேயே வெளிவந்துள்ள ஸமஸ்யநிஷ்கர்ஷக்ரந்தத்தில் எழுதியுள்ளதெல்லாம் பிசகு என்பதைப் பலருமறிய நன்கு நிரூபித்து இந்த விமர்சரந்தத்தை அடியேன் ச்லோகரூபமாகவே யெழுதி அதற்குத் தமிழில் பொழிப்புரையும் எழுதி இப்போது வெளியிடுகின்றேன். இவ்விஷயத்தில் ஐந்து வருஷகாலமாக விடாமுயற்சியுடன் காரியம் செய்தருளிவருகின்ற ஸ்ரீமத் கோழியாலம்ஸ்வாமி இந்த விமர்சக்ரந்தத்தைப் பற்றின விமர்சத்தில் சிறிதும் வைராக்ய மடையமாட்டா ரென்று நம்புகிறேன்.

இந்த ஸ்வாமி சில வருஷங்களுக்குமுன் ஸ்ரீரங்கத்தில் திருக்காவிரிகரையில் இது விஷயமாக அடியேனோடு சர்ச்சை செய்து '' * ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: மென்றவிடத்திலுள்ள ஸாராஸ்வாதி நீ பங்க்திகளை நான் ஸமர்த்தநம் செய்யாமற்போனால் சிகாயஜ்ஞோபவீதங்களைத் தரித்து அத்வைத ஸந்ந்யாஸியாகி விடக்கடவேன் '' என்று பெருமிடறு செய்து பேசியருளினவர் என்பதை இவர்க்குமுள்ளம் மறந்திராது. இதி. வா. கூ. தாஸ:.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஹஸ்திசைலவிபோ ஜயவாஸிஜாதாயந ம:।

சுஷ்ருஷாபர வரதாலயோதயஸ்ரீ:।

ஸ்ரீகாஞ்சீ பரதிவாதிலயங்கர சுணம்ருகாவாயந் பரணீதம்

* வரவரயோகிவாகிவளஷவவிஷயம்॥ *

[வரவரயோகவசநம் நிஷ்டாவிபா ஜவாஞ்சாதிம்

கொழியாலய திருஷவிதாரஷ விஜ்ஞபிதெ॥]

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்காராசாரியர் இயற்றிய

வரவரமாமுநிதிவ்ய மஹாராஜ விஜயம்

விமாசம

1. ஸ்ரிய நிமஜஸ்ரஷ்டா நாயெந ஜகஷணயொகிஹி:
ஸ்ரீவந மஸ்ரீஸ்ரீஹி: ஸ்ரீஜெஷாகஷ-ஸ்ரிவயொஷ்டயா
வரவரஷ்ரீநீயெஜ்ஞ வெரஷா ஸ்யஸம்வரிவாதிதம்
வ திவயி வஷாஜ்யாதகம்ஸ்ரஷாயவஸ்ரீயெவயிம்।

பொழிபபுரை

நம்மாழ்வார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் எம்பெருமானர் பிள்ளை யுல காசிரியர் வேதாந்த தேசிகன் மணவாளமாமுனிகள் என்னுமிவர் களால் அன்புடன் நன்னெறியில் பாதுகாக்கப்பெற்ற ஸத்ஸம் ப்ரதாய நிதியானது எஞ்ஞான்றும் குறைவின்றி விளங்கவேணும்.

2 சுவய-ஸ்வவீய-ஸ்வஷகயெரநயெம்
வவிதெத்வ-ஸ்வொராபிரதெய-ஸ்ரிதீ
வாயநயாம விதெந தயீயெவராயெ-ஸ்ர
ய வளவ ஸ்ரஜாமதி-ஸ் விதெ வஷாஜெ।

ஆராவமுதான தூய நன்மொழிகள் பலவற்றாலும் இந்நிலவுலகைப் பெருஞ்செல்வம் படைத்ததாக ஆக்கியருளின ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் எப்போதும் எனது உள்ளத்துள்ளே உறைகின்றார்.

நிமஜாதமுராத்ருத வஸுகீததீம்
வ்யயயாவஹ்ருஸீவததம் விவதாடீ
நவ உ மீ: வஹுத வ்ருதாம்
யதி நவஹுதெ கிஹம் கரவெ।

அழுதமயமான தேசிக திவ்யஸூக்திகளை அநவரதம் அருந்தி மவர்களின் திருவுள்ளத்திற்கு எனது மொழிகள் ருசித்தேதீரும்.

4 ஸ்ரீஹதம் கொழியாலெதுவவஹ ஹிதா வாயவவம்ய
ஜீர்ணாம் ஸுவசவஸாநாஹிகஉல்வுநவ வடுதாம் வ்ராவவ
தஸ்ருமணாம் ஸாஸ்த்ராய-ஸ்ருநவ்யஹாவவிச நிவா
ணே தா வாதகொவஸீதி லொகெ வ்ரவ்யாதிம்வ்ரவ
வொzஜீ சுஹஹ வஹுதராநுவிலு தீஹ வ்ரயாவாநு।

கை கால்களைச் சோதித்துக் கொள்வது நீராட்டம் செய்தருள்வது முதலிய நித்ய கருமங்களில் கை தேர்ந்தவர்களுக்குள் தலைவரான ஸ்ரீமத் பரஹம்ஸைத்யாதி. ஸ்ரீமத் உ. வே. ஸ்ரீ கோழியாலம் ஸ்வாமி, சாஸ்த்ரீயக்ரந்தங்களை இயற்றுவதிலும் தமக்குத் திறமையிருப்பதாக உலகில் காட்டிக்கொள்ள விரும்பி அந்தோ படாதபாடுகளும் பட்டுவருகிறார்.

5 வவ-ஸ்ஜுஷநவஉவஸுகீநிகரெ ஷாவாய-ஸ்வயெ-ஷ
வஸ யொஜீஜு வஹுர கொழியாலவஹஹாக ஸாதய-ஸ்
உநவாஉவ்ரழு வெஸ்ராணைா ஸ்ருவதீஹ உ-ஸுஷணைஸி
ரொ யாவஹ்ராவஸதா ராஜதயா விஸநா நவஹஹஷ-ஸ்ணை
க்ரூதிமணைஸ்ரஸ்ரநிரவஸ்ராஉவஹழு

அழுதிலுமாற்றவினிய திவ்யஸூக்திகளை ஆருளிச்செய்தவர்களும் ஸர்வஜ்ஞர்களுமான ஸதாசார்யர்கள் பக்கல் ஆச்சரியமான

மாச்சரியம் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீமத் கோழியாலம்ஸ்வாமி எழுதி வெளியிட்டுவருகின்ற தூஷணை ளை அடியேன் மஹான்களின் ஆணையின்படி அப்போதைக்கப்போது வித்வான்கள் உகக்கும்படியான க்ரந்தங்களையிட்டுக் களைந்துகொண்டே வருகின்றேன்.

6 ஸ ஸஸுஶாநஸ-குத்ஸுயு-ர் நிஷஷ-ஜ்ஜதி யாம்க்ஷ்யதிழ்
ஹ்ரூவிவ்விஸுவஜ்ஜுதீஜ்ஜ்ராயம் தஜ்ஜிஶஸொ-ர் யதெஜ்யஸ்மா

ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி ஸமஸ்யமாந ஸ்ரூக்த்யர்த்த நிஷ் ர்ஷ மென்ற பெயரால் வெளியிட்டிருக்கின்ற நூலை இப்போது விமர்சிக்கப் புகுகின்றேன்.

7 விவாரெ ஷ்வீயஸ்ஸுஸள ஸம்யதீஜ்ஜ்ம்
ஹ்ரஸஜ்ஜம்ஸஶஷ்ஷ்ம் ஸ்ஸுயாவிஷ்க்ஷ்ஸுணாநம்
ஹாசாய-ர்ஜாதெஸுயாக்ஷ்ரதெதஷ்டநவெ-ர்
ஷஸ-க்ஷயாம் ஸஸ யாம் ஸுநக்ஷ்ஸுவ்ரதி யாழ்

இந்த யதிகள் மிகச்சிறிய விஷயத்தில் தமது வீண்வம்பளப்புகளை வளரவிட்டுக் கொண்டு மஹாசாரியர்களின் மிகச்சிறந்த திவ்ய ஸ்ரூக்திகளில் தமக்குள்ள அளவுகடந்த பொறுமையையே பரவச் செய்து கொள்ளா நின்றார்.

8 ஸொஷ்ஷாவாயொ ர ாயா வதிரிதி ஹ்ரூஹ்ரூஹ்மி வ்ராத்ஷ
மெநம் ஷ்ரொத்ஷ ாவஸீக்ஷ வ்ரதெஸுக்ஷ்ரூதஸுக்ஷீழ் ஜ ஷவி
வதஷொவாயஜ்ஞ-குதெதி நவஸுாம் வக்ஷ்ரூம்வ்ராஸ்ரொரிஸ்ரிரெ,
தெஷ்டயஜ்ஞவிய திரா ரெஜ்ஞ ஸுவீவ்ரூ ஸுவ்ரத்ர வ்ராயஸ்ரொ
யிஸுஜ்ஞாவ தத்ரவி $ ஹ்ரூஜ்ஞிவிஜ்ஞத-ர்ஸுவ்ரகாஸுரூஷ்டஸுஹ்ரூழ் !
[$ தத்ரவி தஷாவீ தஸுய-ர்ஃ !]

திருமகள் கொழுநனை எம்பெருமான் மோக்ஷோபாய மென்று பூருவாசாரியர்க ளெல்லாரும் ஒருமிடறாக அருளிச் செய்திருக்க, பிராட்டியை அப்பெருமானிடத்தில் நின்றும் பிரித்து 'இவளுந் தனியே உபாயபூதை' என்று சொல்லப் புறப்பட்ட [illegible] ளின் திரளில் இந்தயதிகளும் அடங்கிய விருப்பர் [illegible]

சிதிலாயினவெனினும் இன்னமும் சிறிது கலக்கத்தை உள்ளத்திற் கொண்டிருக்கின்றார்.

9. தஸ்யாவ்ருத்யர்த்தம் கதிசந ஸ வசாம்ஸ்யுத்ஸ்ருஜ்ய வாஜிவாரஸ்காந், ஸாரஸ்வாதிநியவ்ருத்யர்த்தம் வாரஸ்காந். வஸம்வெதவ்ருதீஜ்ய ஸ்ருஜ்ஜ கவ்ருஷ்வாநகுலந குல ஷஸ்ரெநா விஜ்ஞாணாம் ஹ்ருதயஸ்திதாம் வீணயெஹாகர்ஷஜ்ஜி

அந்தக் கலக்கத்தையும் அகற்றுதற்காக முந்துறமுன்னம் சில நன்மொழிகளை வெளியிட்டு, அடித்தபடியாக (ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வியாக்கியானமாகிய) ஸாரஸ்வாதிநியின் அவத்யத்தைத் தெளிய வெளியிடுவோம்; ஆகவே இந்தயதிகளின் கலக்கங்களையெல்லாம் போரறக் களைவதான இந்த க்ரந்தம் நீடூழிகாலம் வித்வான்களை உகப்பிக்குமதாகும்.

10. ப்ரஹ்மவ்யாப்திபரிஷ்க்ரியா ஸ்ம ஸுவாதவெர்ஷகாரகஷ்ட
ஸாஸாவஜ்ராகர்விராஜிதம் வஹ்ஸுகுணாம் யொவ்ய
வாதீதரஸ் வெயம்வம்யதிவக்ருவத்ர்ஸுநவஸாந
ஷாநவம்வஹ்நியி வராஹுலர்வயதெ வ்ரவகுணர்
கூவயெஹாநம் விஜரம் கவிஜ்

சென்றவருஷத்தில் ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா' என்னும் நூலை அடியேன் முகமாக அவதரிப்பித்தருளின இந்த யதிகள் இவ்வருஷத்தில் இந்த விமர்சக்ரந்தத்தைப் பரமக்ருபையோடு அவதரிக்கச் செய்தருளாநின்றார்.

11. வஸவஹாஸ விஸாத்யா கரணீயா விஸொவகாஸொ
வித்தாநு சுத்யாவஸ்ருகுவஸ்துவ்ருநிவயாநு ஸஸ்தஸ்ஸுவ
யநு வெயம்வஸாகுவிகுவஸாவர்லளஸ ஹிதஂ ஸ்ருகொழி
யாத்ம்யதி நிதயெயஸவெஹாவகாரஸஹிஸா ஜ்யாதஸ்ஸ
ஹஸ்ரம்வஸா ॥

இங்ஙனே உலகுக்குப் பேருதவி புரியவல்ல அத்யாவச்யகங்க ளான நூல்களை அடியேனைக்கொண்டு உலகில் பரவச்செய்தருளும் பரமக்ருபாளுவான இந்த யதிகள் இத்தகைய உபகாரங்களைச் செய் தருளாநின்றுகொண்டே நீடூழிவாழவேணும்.

12 சுஷ்ளாயதீஜ்ரா யஜ்ஞிஜ்ஞாஷ்டாவ்ஷ்டு
கயம் ஜிஜ்ஞவம் ஜ்ஞவிதா ஜ்ஹாயக்ர°
ப்ராஜ்ஞாக்வெயாஷ்டஜயிஷ்டீவ
ய்ஷ்யாயநு க்ரதஜ்ஞாஷ்டஜ்ஞவீயக்ரதவ ॥

இந்த யதிகள் வெறுமனே யிருந்துவிட்டால் அடியேன் மூலமாக இத்தகைய நூல்கள் வெளிவருவதற்கு ப்ரஷ்டி யிராததாலால் இந்த ப்ரஷ்டியை அருள்புரிந்ததற்காக இந்த யதிகள்பால் தலை வைத்து கும்மாறிலேன்.

ஜ்ஞதாவொஜ்ஞாதாரக்வம்ப்ரயஜ்ஞம்வரிவெஜ்ஞ°

சுய க்ருஷ்டாவாயக்வ விஜ்ஞக்வொஜ்ஞிதீயம்வரிவெஜ

13. ஸொகெஷ்டாவாயக்வஜ்வஸ்ரீயஜ்ஞதி வஜ்ஞதாம் வஹ்னியள
ஜ்ஞாவயாஜ யாஷ்டாஹ்ரிஷ்டாஹ்வொதம்ஜயதி வாஷ்ட்ர
காரக்வஜ்வஸ்யாம் ராஜ்ஞாயாழ் ஸொகெஷ்டாவாயக்ஷ்ட வாவெ
ஜ்ய நவாராஷ்டகாரக்வஜ்வஸ்யாம் வடெத யாஜ்ஞாலொ
களயஜ்ஞாவா வ்ருஜிகாரண தயெவவ்ரவஸிஜ்ஞள தயெ
தக்ஷ் ।† (†வ தஜ்ஞி திவஜ்ஞாந்ருநிஜ்ஞ°; வாஷ்ட்ர
காரக்வஜ்ஞாவாயக்வம்வெதியாவக்ஷ்.)

பிராட்டியும் தனியே மோக்ஷோபாய மென்பார்க்கு ஒரு விண் ணப்பம். பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வமுமுள தென்று நீங்கள் இசைந்தே யிருக்கின்றீர்களன்றே. இருளும் ஒளியும் ஓரிடத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருக்க மாட்டாதது போலவே புருஷகாரத்வமும் உபாயத்வமும் ஒருவ்யக்தியில் ஒன்று சேர்ந்திருக்கமுடியாதுகிடீர்.

14. ஊஜ்ஞைத்ரவ்ய்ஷ்டஜ்ஞாஜெந வ்ரஜ்ஞவதி சஜ்ஞாவி வ்ஷ்யம்
விஜ்ஞாவஜெஜ்ஞ சு தஷ்ஹ்ருஷ்டா க்வ்ருஷ்டஹ்ரிதாவ்ஷ்ஹ்ருதி

வாராஷிகாரகீர்யாகெஸஹாராநு யதிம்விஜ்ஞாபநம் வரலவதிவாராஷெ ஶாவநாயஃவரயாவஸ் வ்யாசுகிம் லெலொநவாடவீதுவஹவ. விஜ்ஞாதி வரா ஜுதொஷீ நகவாசு॥

எம்பெருமானைப் போலே பிராட்டியும் முக்திஸாம்ராஜ்யத்தை அருளவல்லளாகில் இவள் புருஷகாரக்ருத்யத்திலே கை வைத்துத் தவளவேண்டிய அவசியமே இருக்கமாட்டாதல்லவோ? ஒரு பொருளை ஸ்வயமேவ அளிக்க ஆற்றல் பொருந்திய வ்யக்தி அப் பொருளைக் கொடுப்பிக்க மற்றொருவரிடத்தில் ப்ரயாஸப்படுவது மிகவும் அவசியமற்ற பணியல்லவோ? இஃதான்றை மாத்திரம் பண்டிதர்கள் பராமர்சித்தால் போதுமே.

15 சுவாஶுக்ஷ லவாதிஃது கருணா நாராயணா லெக்ஷயா முக்ஷ்யாவனவவிமுக்ஷணெதி தஜ்ஞம் வவஃ தூஜொவாஷ்யுதெ லெஷா வாயிக்யுதிம் கூதொதா விஸ்ஹத வாதஜ்ஞ்யுவசுணஃவரலொரஹ்யாரொவடகு க்ரியாவஸ்ய நிரதா ஸ்ராஶுதுலெஹா விஜ்யுதாடி।

நம்மைப்போன்ற ஆர்த்தர்கள் திறத்தில் எம்பெருமானை விட ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மிக்கே காருண்யம் கனத்ததென்பது விவாதமற்ற விஷயம். இத்தகைய காருண்யமுள்ள பிராட்டி தனக்கே முக்தி பளிக்கவல்லமயும் இருக்குமாகில் தானே அளித்திடாமல் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரணை பகவானிடத்தில் புருஷகாரம் செய்து மன்றாடுவது ஏதுக்கென்று சிந்திக்கலாகாதா?

16 நஜாதாவிஶவீஶ்வராஃ வாராஷாராகூடதும் ஸ்ரீதஃ ஸவாவி கூடிலெவதசு ஸ்யபதஜுதுவி வெராவுதெ தஜெதஜயிசாநஸம விஹதவக்ஷவாதம்யதெ வராஜுஸவிவெஜ்யுஃ பராசசகுசாஷெஹாஸ்ரீவெ

ஸர்வேச்வரன் ஒருநாளும் புருஷகாரக்ருத்யத்தில் கை வைப்பதில்லையென்றும் இத்தொழிலை எப்போதும் பிராட்டியே நடத்தி வருகின்றாளென்றும் ப்ரஸித்தமாகவுள்ளது. இதனை ஊன்றி

நோக்கினலும் புருஷகாரத்வமே பிராட்டிக்குள்ளதென்னும் தத்து வத்தை நன்குணரலாமே.

17. ஸொகூவும் வஸு தாவதா ஸிஜநியாதத்தி வ்ஹாஸிகு
கூவாசு வநகாகி நூர நமுகூநூர வஸுகாரவி தாரணம் வொஹ
வீதீதிஹெதாஃ வா வ்ஹாதஞ்நூராஉஸி வ்ஹுவுஹதி வ
ரூஷகாரகி யாதத்வரகவம் தவ்ஹாமுகூரூவாயொஹவி
தஜயதி வூராஹர ரெதளவாயர

மோகஞ்மென்னும் பொருளானது பிராட்டியும் பெருமாளுமாகிய இருவர்க்கும் உரித்தான ஸொத்தாதலால் பிராட்டி தானேருத் தினதே அதனை அடியார்கட்கு அளிக்கக்கூடாதாகையால் ஸ்வதந் திரமாகக் கொடுத்தருள விரும்பாதவளாய்ப் புருஷகாரக்ருத்யத் திலே கைவைக்கின்றாள்; ஆகவே இதனால் அவளுடைய உபாயத் வத்திற்குக் கொத்தையில்லை என்று சொல்லும் ஸமாதானமும் பொருத்தமுடையதன்று:

18 ஊகதா ஜம்ஹ்வாஸிகுதா யா கயிதா வா
ஸெநவாகெகூவ்வூர வாஉரஜுரீகாரணாஹுர
விஷ்ணுயுகூஃவ்வாஸிகுதா. யாம நிஜவஹ்ர
வ்ஷாயதெத வா வாஸிஜயாயுர நஹவிதீ |

முக்திச் செல்வம் திவ்ய தம்பதிகளிருவர்க்கும் சொந்தமானது என்றவிதுதன்னை மறுப்போமல்லோம்; அப்படியே யிசைகின்றோம். எம்பெருமான் தனக்கே உரித்தான பொருளைப் பிராட்டிக்கும் உரித்தாக்கி வைக்கின்றானென்பது உண்மையே; இது கொண்டு வாதத்தில் வெற்றிபெற இயலாது.

19 வ்ஹீயெ வஹ்ர நூவூர தவாவம நிஜஹாயுர
ZZயெ தகூவம்யக வூராவி தவாம்வ்ஹஸ்ரிஜகூராசாக
ஸொகெகூவெவம ஊராவூர தவாவெதூவ்வ ஹ்வஹ்ந
விசாரு ஸொஹம் கெகூவி நமஸ்துஹ்ர நரி நழ |

தனக்கே ஸொந்தமான பொருளில் தன் மஹிஷிக்கும் உரிமை யை ஏற்படுத்திவைப்பது உலகத்திலும் கண்ட விஷயமாதலால் இது கொண்டு ஒரு விவேகியும் மயங்கவொண்ணாது.

20. தவ்யொ நய கூழுநதி வதிஜிதாஹிஸ்ரு தாவ்யாவித வ்யாதஞ்ஜ்யா விஹாரஸ்ய தொ நிஜவெஷ ஸ்ரீவ்யாஜிகூவம் யயா தஷக ஸ்ரீஸம்ஸ்லெஷவ்யதிகராகாயாதத தாஜவ்யயாஹிதெவ்வம் நிமஜாஞ்ஜெஷிகமிரா ஜாநநுவ்யாயிஸ்ரா வுதா

நதவ்யொஸகூழுந * வதிம்விஸ்வவ்யாதெஜ்வரு * இத் யாதிச்ருதிவிஹித்தமான நிரவாயிகவ்யவஸ்வாஜிகுத்தையுடைய எம்பெருமான் தனது சரக்ஷைப் பிராட்டிக்கும் உரிமைப்படுத்து வதுபோலவே ஆழ்வாராசாரியர்களுக்கும் உரிமைப்படுத்திவைக்கி றனென்ப தஸ்வாமி தேசிகன் நன்கு நிரூபித்தருளியுள்ளார்.

21. ஜிவ்யம் யாதி வ்யகூடவி ஹரிஃ வ்யாஜ்ரி தவ்யாஜிகுஞ்ஜ கூவ்யஜ்ஞாவ்ஜ நிரவதிநிஜவ்யாஹவெநதி தசவ்ய "உதெது ஸ்ரீ நிஜஜவிவஹ்ம ஜெஷிகாஜெஷகாஜ்ஜி கூஜீ ,, தெவ்தத்ரு தூவ்யாவிஸஜ்ய தினொஜெஷிகெஜ்ரு ஸஜ்யாவ்ரு |

* உதெது ஸ்ரீ நிஜஜவிவஹ்ம ஜெஷிகா ஜெஷகாஸ்கூஜீ * என்பது ந்யாஸதிலகத்தில் ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்தியாகும். திருநாடு தன் னுடைய ஸொத்தாகவேயிருந்தாலும் அதனைத் தன்னடியார்கள் இட்டவழக்காசவும் ஆக்கிவைத்திருக்கிறனெம்பெருமான் என்னு மிடம் இந்த ஸ்ரீஸூக்தியினால் ஸ்ரவ்யக்தமிறே.

22. வெரதெத வசிதெத நிஜவஹரி கிரவ்யாவ்தெ வஸ்ரு மதவ்ய ஜிவெவ்யாதி வ்ரகூடி தசிஹ்ரு கெஷவ்யஷ்ரஜிகுவ்ய | வொவிஷ்ரஜீ ஜிஷதி தஜிஹ்ம ஜெஷிகாஜெஷகாஜ்ஜி கூஜீ தவ்ரகவ்யா $தஷ்ரிஸ்ரு மஸ்ரஜ்ஜநவ்யாயி நதாவ்யாஸ்ரயாயி

($ தஷ்ரிஸ்ரு-ஜ்வெவ்யாதீ நியாவஸ.)

மேற்குறித்த ஸ்ரீ ஸூக்தியில் "நிஜம்வபுஷி" என்றதனால் உண்மையில் பரமபதம் எம்பெருமானுடைய ஸொத்து என்பது காட்டிற்றாயிற்று. * ஔஸிகாஔஸகாம்கஸீவஸ்துஔதத * என்கையாலே அதனைத் தானே ஆசாரியர்கள் இட்டவழக்காக்கிவைத்திருக்கிறானென்பதும் பெறலாயிற்று.

23. ஜ்ஞாநீக்வாத்மா ஜ உதஜ்தி வ்ரஹ்வாஷா விஷ்வஹக்ரது
வாஜுஹ்வாதிஷ்ட யிஜவிஹவாசஸ்வாஜிதா ஷ்வாத்மந்ஷா
ஷக்ஷ்வாம் ஸ்ரவிஷ்டவிவ நிஹிதாஷ்ட்ரீ ஸாஷ்ட்ராயுதகவ
ஸஹ்யஷ்ட்ரவஷ கர்ஷ்வாதிஷவிதம் ஜ்ரயதஷ்ட்ராதிஷ்ட்யவஹ

* ஜ்ஞாநீ ஆத்மைவ மே மதம * என்று பாராட்டிக் கூறிய [ஞானிகளைத் தனக்கும் மேலாகக் கருதுகின்ற] எம்பெருமான் வாஜுஹ்வுவிஸ்ரஷ்டமடியாக, தனக்குள்ளதான ஸ்வாமித்வத்தைப் பிராட்டி பக்கலிலும் ஆசாரியர்கள் பக்கலிலும் வைத்திருள்கின்ற வென்கிற உண்மைப் பொருளை யுணர்ந்தால் குத்ஸிதவாதங்கள் தலைமடியும்.

24. விநாஷகஸ்ரீவாஸம் நஸ்ரமதி ஜ்ரகர்ஷவஸ்வவஷவீழ்
ஜதிஸ்ரயாநுவர்ஷ்டவஸ்வகஷ்ரமர்ஷஸம்ரக்ஷிதஜஹ
கவிதா ஸொகஷ்டாவாயொஹவதி கஜ்ரஷ்ட்ரநவா
யஜ்ஞவாஹாவாயெஷ்டவிவ தத்வாயகஜ்ரஷ்டவிதம்

பிராட்டியின் நியமனமின்றி மே எம்பெருமான் முந்திச் செல்வ மனிப்பதில்லை யென்பது ஸர்வாசார்யஸம்மதமாதலால் பிராட்டியும் மோக்ஷோபாயமாகக் கூறப்படுவதற்குத் தகுதியுடையாளென்னில் இத்தகைய உபாயத்வம் ஆசார்யர்கட்கும் கொள்ளலாம்.

25. ஷக்ஷீஷ்வாதிகதாயை தத்ராணயா ஷ்வவஷ்காவெதவ்ஹ
ஸம்ஸம் ஜ்ரக்திவபுஷ யயாசஷ்ட்ரிஹி தயா ஸாஷ்ட்ரியவத்ஷ்கர
ஜாக் ஷ்வாதிகதாயை தத்ராணயாஷ்வவஷ்கா
வெதவ்ஹஸம்ஸம்வாஷ்ட்ரிஹிதத்ர, தேந வஸதா ஷக்ஷ்வா
ஹ்ரர்ஷணாதிவி

மோக்ஷோபதேசியானது பிராட்டிக்கும் உரித்தான லாத்து என்றும் அவளுடைய கருணையிலையென்றி அது கிடைக்கத்தகாதது என்றும் சொல்லப்படுகிற இவ்விரண்டு காரணங்கள் ஆசார்யவிஷயத்திலும் துல்யமாதலால் ஆசார்யரோடு பிராட்டியோடு வாசியில்லையென்று கொள்ளக் குறையில்லை.

26 கூவாய-ாகூவிர்-ாகூது ர்-வாயஜ-திநஸ்ஸி ஜாஹவன வெதிரெசு
தாஜ்ஜூயத-நதா ஸ்ரீயொவிஜய-தீ-ர்வஸ்ஸாகூசி வஸ்ரபூவ்
வனவெனு-கூ-ர்-தீரி-தம்ஸவ-திஸ்ஸா நாராயணஸ்ஸுஜ்ஞாவா
வாய-ாகூவிர்-ாகூது வாடவஜ்தாதிஜெ-ஸ்ஸநாஹ-ாஜ-தி

ஆசாரியர்களுக்கும் மோக்ஷோபாயத்வ முண்டென்பதே எமது ஸித்தாந்தமென்று நீங்கள் சொல்லுவீர்களாயின் இப்படிப்பட்ட உபாயத்வம் பிராட்டிக்கு முள்ளதென்று கொள்வதும் எமது ஸித்தாந்தமே. ஆக இவ்வளவாலும் தேறினபொருள் என்னவென்னில் எம்பெருமானும் உபாயம் ஆசாரியர்களும் உபாயம் பிராட்டியும் உபாயம் என்று சொல்லக்குறையில்லை யென்றதாயிற்று

27 ஸ்ரீஜெஜ்ஞாயிரொ-ாரொரஜி ஸிரம் ஸ்ரீஸ்ஸாரஸ்ஸாவ்ஹ்ரா
ஜிஷ-ா வெரகூஷ்ரு-ாஞ்வ்ரயக்க। வெரா-ா-ா வஸ்ரயநதா,
வரஞ்ஞ-ா ர யாயர்-ாக்ஷவ்ரு விஷ்ணோஹ்ரி-ர் வஸ்ரா வஸவ-ர்
வெதுவநிர-ஞ்வி தா விஜயதெ யஜ்ரு நுயா, ஜ்ர-ர்ய

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலியவற்றில் ஸ்ரீதேசிக திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை எவ்வளவும் பரிசீலித்துப் பார்க்கலாம். பிராட்டியோடு கூடின பெருமாள் மோக்ஷோபாயமென்று ஸ்வாமி நிரூபித்தருளியுள்ளாரத்தனைபோக்கி ஓரிடத்திலும் பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வ முண்டென்றதில்லை; அப்படியிருந்தால் எடுத்துக்காட்டலாமே.

28 ஹரா ஜலர்-ாவ கு ரநிரயாயா ஸ்ரீரா-ாவனெ
சுஜெஷொரா-ாவவெரு, ய தீரயஜிஜ்ஞ வெஜ ந கிஜ-ா?

உவாயகூம்வாவ்ஹா லமவத உவா கூவகூஹமெ
நிழீயெதெதெவெதி ஸ்ருஹணஉவிஎஉவ்ஹ ஈகூவிஈழி

* தஉஞ்ஹ்ஹுஈவாகூ ஞ்ஹாம நவ்யுமலியதெஸ்ருகூதிஈவி * இத்யா திப்படியே பிராட்டிக்கு எம்பெருமானில் அந்தர்ப்பாவமே யுள்ளது என்பது இந்தயதிகளுக்கும் தெரிந்திருக்குமே. பிராட்டியின் உபா யத்வமும் எம்பெருமானது உபாயத்வத்திலே சொருகி நிற்குமென் பதையு மறியப்பெற்றால் அழகியதாம்

29 * ஐயம்கெவவுதுஹ்வஎஉஹுகூஈந
ந.முகூழீதஜீஎஈ,தி விநுவஹுதிவ
தயாநா விநுாவஉஈதஜ்ஹுஜ்ஹு, வதுள
வஈம வஹாயநகெவாகிஈாஉஈந்நீயா
த

30 ((முகூழீதஜீஎஈாவாயகூவாயுவவஹாயாதிகாகூவியழ
ஊதிவிநுாவவஹளகுயெந்வஹதுவெவுதஉஈவெவகூழிதழ।

ஸ்ரீர்ய்யாய வஸித்தாஞ்ஜநத்தில் * ஐயம் கெவமுமுகூழீஎஈாவாயகூவ வுதுயாதிகூா * என்கிறகாரிகை ஸ்வாமி அருளியிருப்பது ப்ரஸித்தம். லக்ஷ்மீநாதனை உபாயமாகக் கொள்வதுதான் ப்ரபத்தி யின் வேஷமென்று இதில் நன்கு காட்டப்பட்டது. * முகூழீதஜீ எஈாவாயகூவாயுவவஹாயாதிகூா கூவியழ * என்று எளிதாகச் சொல்லலாமாயிருக்க அங்ஙனம் சொல்லாது விட்டது உற்று நோக்கத்தக்கது. தேசிகன் திருவுள்ளத் தையுணர இஃதொன்றே போதும்.

31 முகூழீஎஈாவாயலாவவுகுடநவிஷயெ யாஜ்யஸீ ஷெஸி
காநாஉஈணாவ வுரவுதிஂ, தஉ ஜிதகுயதிஷஈ வெர
கஷுதாம வா ஸவஸஜ்ஜ்ஞம் வாய்நகெயுந ஸ்ரீயவுதகு
டநவிஷயெ ஷெஸுதாவாzவி தெஷா ஈதணாவாவுர
வுதி கிஉஈவிஷவதி லொ உஜ்ஸுதாம ஸீவ்நெ தசு

லக்ஷ்மீநாதனுக்கே உபாயத்வ முண்டென்பதை ஸ்தாபிக்க ஸ்ரீ தேசிகன் கொண்ட குதூஹலமும் முயற்சியும் அவரது க்ரந்தங்

களில் ரஹஸ்யங்கள் காணத்தகும். தனிப்பட பிராட்டிக்கு உபாயத்வ முரைப்பதில் தேசிகனுக்குச் சிறிதேனும் முயற்சியுண்டா என் பதை நீதிழி ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

32 வதூஸஹாகலாஷ்வு முவாதாரஹஸ்யவிதயா
ஸ்ரு
பூஷிஜஷாரவா யதிவர. ஏஸளதபூவரதாடி
கவிசுகொணெவா யதி வ்யழுவாயகுகயநம்
ரஜாயாம் வெரெஷ்வுத, பூகூடய ஹாலாழ. க்ரவயா

சதுச் ச்லோகீ பாஷ்யத்திலும் சில்லரை ரஹஸ்யங்களிலும் பெரிய ரஹஸ்யத்திலுமுள்ள தேசிகஸூக்திகளைக் கண்ணுரக் காணலாம்; ஒரு மூலையிலாவது பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வமுண்டென்று ஸாதித்ததுண்டாகில் காட்டியருளலாம்.

33 உவாயகுவ முக்ஷிர்வா யத்வ்ரழுவெயெத நநூத
ஹர்வூவாயஜிகுவ்ம்வர்வாத்த ஜஜ வராயி தர்வஹிஜயசு
விஸிஷ்ட வெஷ்வுவெத தூவவசித்தி வஜாஜ்ஞயதி
தூயீவ-ஜுவாவாயர் தஜவிவழு யிகூவர்தஜஜ

பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வம் கொண்டால் உவாயஜிகுவ ஜொஷ்டம் ப்ரஸங்கிக்குமென்றும் அது ப்ரஸங்கியாமைக்காக ஸ்ரீ விசிஷ்டனுக்கே உபாயத்வம் சொல்லித் தீரவேணுமென்றும் ஹித் தாந்தம் செய்தருளியிருக்கிற தேசிகனையும் அந்தோ திரஸ்கரிப் பதே [இந்த ஹித்தாந்தத்தைக் காட்டாத தேசிக க்ரந்தமே கிடையாது.]

34 சுவஹிதுவடே ஏஸர்யிதவ்ரா நிம ராஜா
வாயர்வெவ்ராகூலர்-ஏரிஸவனவ வ்ருஜிவம்வ்ராக
தத
ரகூஷாஸிகூஷாஏ்ராவஸ்கூ்திஷி தூயஸாதா.
தத்ரவெரகூஷ்ராஜ தூஹியாயொவர ராஜி

இவ்விடத்தில் எடுத்துக் காட்டவேண்டிய தேசிக திவ்யஸூக்திகள் பலவற்றையும் ஸதாசார்ய ஸூக்திரகூஷா ரகூஷாவிமர்சசிகூஷா முதலிய நூல்களில் பரக்க எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோமதலால் அவற்றிற் கண்டு கொள்க.

35 ஹரஸ்வரூபம் ஹேதுக்ருʼத்யாதிகரணாப்யாம் தத்வம்ஸ்வரூபம் ஹரிர்நிக்ஷேபவிஷயஸ்தாரகம் ப்ரக்ருʼதம் விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமஸு விஷ்ணோர்நாம ஸமுச்சயே நபும்ஸகவசநம் ।

உபாயத்வமாவது ஸோபாயமான ஹரஸ்வரூபம் தத்ருʼத்யாதிகரணாப்யாம் ருபமென்று யதிகள் எழுதுவதை அங்ஙனமே யிசைவோம்; சேதநன் ஏறிடுகிற ஹர ஆசார்யனிடத்திலும் பிராட்டியிடத்திலும் எம்பெருமானிடத்திலும் துல்ய ரூபந்தானே? அல்லது வெவ்வேறு வகைப்பட்டதா? என்று ஆராயப்புகுந்தால் துல்யரூபமே யென்று சொல்லப் போகாது. ஹரஸ்வரூபம் வியோவிஹிதமேயாகும்.

36 ஹரஹரதவ்ருʼத்தேஸ்து வைதர்ம்யாதிஹ வ்யவஸ்யதேவ விசேஷதீதி ஹாரவெஷ்டிதம் ஹராவ்ருʼணே உதாஹரி ஷ்யதேவ நைதிவைசம் ஜ்ஞாம் ஸிரம்தர வெஸ்திகொ ஹிதத்தி ஹதவ்ருʼத்தம் ।

ஹரஸ்வரூபம் ஹேதிக்கும்போது தத்ருʼத்யாதிகரணாப்யாம் ரூபமான உபாயத்வமும் ஹெதித்தே தீரும். ஸதவ்ருʼத்தான ஹர ஸ்வரூபத்தில் சிறிதும் வாசி கிடையாதென்னில் இந்த வாதம் தேசிகனுடைய ஹேது பாஷ்யஸம்க்தியிலுல் மறுப்புண்டதாகும். (ஸதாசார்ய ஸம்க்திரணகூடயில் 10 11 டக்கம் காண்க.)

37 ஸ்யாயாம் வாதாயாம்ச வம்ஸ்ருஷ்டயுத்யதம்: ஹரஸ்வரூபாஹிஹம், துயாவிவ்ருʼவிஹே உதாஸாதவம்வெஹ்ருʼதாஹ்ருʼக்ரலெஹொ ஹரநுவாஸக்ருʼதெவி வதம் வ ராந் ॥

ஆலிங்கனமென்பது மகளிடத்திலும் செய்கிறோம் மனைவியிடத்திலும் செய்கிறோம்; தழுவுதலென்னும் தொழில் இரண்டிடத்திலும் துல்யமாயிருந்தாலும் நெஞ்சிலுணரப்பட்ட கருத்தின்வாசியிலுல் அது நெடுவாசி பெறுவதுபோலவே ஹரிர்பாஸ விஷயத்திலுமாம்.

38 தயெ ஸ்ரீஶவஸவபரகடநஸஶம் கிம்வாநரிதி
ஸயம்வெஹாஞ்ஞாயெ-ர்ர ஸ்ரீரஸவகாஹாஸ்ரு தஹந
ஸஹாயாநம் ஹ்ருஶ்ரு யஹஸிஹய கூதீய காதிஷ
வரகாஸம்தஹாதீதாஶ்ரவிஹ ஹீயொகிதிஹி

த்வயத்தில் பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீ ஸப்பந்தாநுஸந்தானம் செய்கிற விதற்கு ப்ரயோஜனம்யாது? என்று தேசிகன் சங்கித்துக்கொண்டு அதற்கு ஸாதித்திருக்கிற ஸமாதானம் அவரது கிரந்தங்களில் பல விடங்களிலும் காணலாமாதலால் நீசனேனுடைய புன்மொழி களின் விரிவு வேண்டாவே.

39 ஸஹாயாநதஹொ கிஶிஹ கயெதாவிகவாரா
வாஸ்ரதஸ்தெவெதாநுவரதி தஶிஹஸ்ரஹாடாஶதஹஸ
சுஸஹ்யாமஸ்யஹ்ரி வரணதஜநதாஸி நிர்ஜவதிம்
வாவெஸவ்யங்கதர்ரம் ஸ்ரீஸஸ வஸதஹஸ்ரீதாஶிஹயெ

40 சுஸஹாவெகஸணவொவயொமிராஸாயா
ஹதி ஸ்ரீவஹாயர்வரவம்வஸ்ரெஹ்ர.
ர்ரஹாவெர்ஹவ கயாமர்ரவஸாரமாஸ்ரா
ஶிஷ்ர வராஹ யொஸஸ வஸஹாஜ ஹ்ரஶிஸ்ஹாச॥

அப்படி தேசிகன் ஸாதித்திருக்கிற ஸமாதானம் யாது? அதைச் சிறிது எடுத்துக் காட்டலாகாதோ வென்னில்· கேண்மின்· குற்ற மே வடிவெடுத்த நம்போன்றவர்கள் எந்த ஸமயத்திலும் கூசாமல் எம்பெருமானைப் பணிவதற்காகவே பிராட்டி எம்பெருமானை அகலாதிருக்கின்றாள். அந்த அகலாமையையே ஸ்ரீமச்சப்தம் காட்டுகின்றது; பிராட்டியிலல் ஆகின்ற உபயோகம் இவ்வளவே; உபயோகக்கிரமம் அந்தந்த வஸ்துவுக்குத் தக்கபடிதானே யிருக் கும்· பிராட்டியிலலாகக் கூடிய உபயோகம் இதுதான்· இதற் காகவே ஸ்ரீமத்பதம் என்று ஸ்பஷ்டமாக ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ராதிகளிலுள்ளது. இங்ஙனே பரமகப்பிரமாக அருளிச் செய் துள்ள தேசிகனையே தஞ்சமாகக் கொள்வோம்.

41 காஹம்மணவ்யகூ்யதிரஜ்தஹ்ருதவாஹெ
தெதுகம்தா லாமவதவஹ்ருவிமொஷவண்ணே
ஸ்ரீவீராராவவஹாரா-விவ்யணாதி கீஹ்ய
வாகைகெயீதி வயஹவெகஷ்யதிஃவ்ரவீஹெக

ஸ்ரீபாகவதத்தில் தசம ஸ்கந்தத்தில் ருக்மிணீ க்ருஷ்ண ஸம்வாத மாகிய அறுபதாமத்யாயத்தில் ருக்மிணியின் வாக்காகிய *நிவ்ருத தெஹே * என்னும் ச்லோகத்தின் ஸ்ரீவீராராகவீயமென்னும் ஸ்ரீப் ரகாசித்த ஸர்வாசார்ய பரிக்ருஹீத வியாக்கியானத்தில் ["கூஹெஜ்ஞ-ஹ்ஹ தத்தாரதஜ்ஞ்ரஜ்ஞாநஹ்ஹ, க்ருஹீத-உவாவி தள, வாஹள யவ்ருவ்ஸா கஹம் கு? கூஹிஜ்ஞாஷ்ட நிரம் வ்ஸத ஜ்ஞாரஹ்வாவஸ்தெ, கிம் த்ர நிரம்தத்துரதஜ்ஞ்ராம் வ்ரத்ரஷகா ரஹாத்ரம்கூ்யகுவா ஹதிஸிஷ்டம் சுவாதெவெவாவாவஸ்தெ." என்று பணித்திருப்படதை ஸேவித்துத் தெளிவது.

42 வவ-ஹ்ஜுவவ-ஹ்ஸதெஜ்ஞ வஹரிரிஹ வஹஜெநாதநஃ
வெரஹ-ஹுஜ்ஞ ஜாவஸாநு ஜ்ரீவோவ்விஜ்ஹாநு வரஹவ்ரவ
ஜ்ரஷ சுத-ஹ்ரீவெரசுவி காஹ்ரி ஸ்ரீவாக்வெரகஷீ யஹா
வா லவதி நந்ர தயா ஸ்ரீரவிவெரஹவ-ஹுண-ஹ்ர வ்ரத
தெஜ்ரணவ்ரஜாதம்ர வஹுஹதி நிவ்ரணாவிவய. நெவ
ஹதெ தி

43 ஜ.திவஹாவ்ரி திரவ்ஸ திவெரால நர
கூ
ஹரரவ்ரவிரஷவி நெவஹரஜீய-ஹ்தெத
வ
ஜ.தி யதிவ்ரவரஃ கூயயஜநெவெள
விதயவாமிவராவிரஹகுவிஹ.

ஸர்வஜ்ஞனும் ஸர்வசக்தனும் ஸம்ஸாரிகள் பக்கலில் பரன்பு வாய்ந்தவனுமுள்ள எம்பெருமான் துன்பக்கடலுள் துவள்கின்ற அடியார்களை இதரநிரபேக்ஷமாகத் தானே பரிண்பம் பெறுவிக்க வல்லவனுயிருக்கச் செய்தேயும், பிராட்டியின் புருஷகாரத்தை யெதிர்பார்த்தே பேறு பெறுவிக்கிறனென்பதுபோலே, அன்பில்

தலைநின்ற பிராட்டியும் முக்தியளிக் ஶக்தி வாய்ந்தவளாயிருந்தும் எம்பெருமானே அளிக்கட்டுமென்று கொண்டு தான் அளித்திடுவ தில்லை யென்கிறோம் என்று ஸமாதாநம் சொல்லவருவர்களேல் சுவஸ்து. இந்த வார்த்தை ஆசார்யர்கள் பக்கலிலும் தல்யமே யென்ப தயதிகள் அறிந்து ஓப்வது நன்று.

44 யாமாநுஷாநகூயதே வஹதி வஹவரீ யாஜ்ஞஸீம்
யொமுதாம் தாம் ஸ்ரீமொஷ்டா ஶொக்ஷஹாநெ வஹதி
நியதிதெவஜுஷ்டாதிதம்வர்க் யெநாலகுதுகுவொ
யிநுஹியயுவகூயதள வொதநா காரிதாயாம் வொ
யம்வுகுயாசுகுயம்வா வ்யமவி கூஉமுாம உ க்ஷாநவ்ரவீ
ணாழ்

வேள்வி முதலிய வைதிக கருமங் ளை யனுட்டிப்பதில் பஞ்மாக பத்நிக்கு ஏவ்விதமான யோக்யதை யுண்டோ அவ்விதமா யோக் யதையே விஷ்ணு பத்நியான பிராட்டிக்கும் மோக்ஷ ஸாதநத்தி லுள்ளதென்று இந்த யதிகள் தாமே தம்மால் காரிதமென்று வெளியிட்டிருக்கிற தத்வபோதிநி யென்னும் சிறு சுவடியில் (பக்கம் 17ல்) ஸ்பஷ்டமாகக் கூறியிருப்பதால் அதற்கு முரணைகக் கூறவும் மாட்டார். அதாவது பிராட்டி தான் தனியாகவும் மோக்ஷமளிக்க உரிமை யுடையவள் என்று வாதிக்கப்புகமாட்டார்.

45 யஷ்டா வதீவிஶிஷ்ட வதிரி திவணி திய-ஹஹாஸொஉ
நீயா தஹுக்ஷீவிஶிஷ்டா ஸாரிவாரிஹ நொ ஊகி
வா ஜாஜுஹாயீ ஹதெவுஷாமீஸாநெவுதுவிதிவித
தா யொமிநாzவுவாஹிவநிம் வாகஜம் ராயுயாஉம் வய
திதி ஸஉி செவுஷவாஹொ நீராவு

யோடுகூடிய லதாயாகம் செய்பவன்" என்பதுபோல, ட்டியோடுகூடிய காராயணன் மோக்ஷதாதா ஒன்' என்று வதே எங்களுக்கு அபிமதம் என்று இந்த யதிகள் ஸ்பஷ்ட தியிருப்பதால், இதுவே மிகவும் ஸம்மதமாதலால் இவ் கிள் விவாதம் வளர்ந்து செல்ல வேண்டா. இப்படியே நடந்து நினைகின்றோம். பிராட்டி [illegible] அசைகின்றாள்

46 வெஷாஞோவாய-ஃஸ-குகலு-ர்ஸ வஷய-தா யாஷ்ப ஸொவாய
லாவொ ரூக்ஷ்யா-நிய-ர்ய-ர்த ஹொய-திவர லவ-தா
தம் யம் தூத்தவொஷ்யாஃ சுஂபீ ர-ர் வூணாஸா ஜஜி
லாஸலாரி-தா ஊத்ய ஸ்ம் ஹாஷ-ர்வாவம் விஜ்ஞாவெ்யாவாய
தா ரம் ஸ்ரீயஜ ஹ விவாரு வாஷயாஜும் தூஜாஷ

யதிகள் ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்திகளை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்து எவ்விதமான உபாயத்வத்தைப் பிராட்டிக்கு உரியதாக நிஷ்கர்ஷிக்கக் கூடுமோ அதனையாம் நிராகேஷபமாக ஆதரிப்போமாதலால் இவ்வுபாயத்வ விஷயத்தில் இனி விவாதம் பழுதேயாம்.

இரண்டாவது பரிச்சேதம முற்றிற்.

சுய வஹ வச-நாவாஷ-ந விஜ்ஸ-ர் வர
தூதீய வரிவெஷ ॥

47 சுவஷ்ரா கூ-தெ-ம் வூவெயம் ரவ்ரு-த ஂய-தூஷ்ரு-வரீஷ்ரு-ஹ்ரு
ஸ்ரீகொழியாலுயஜி-நஜெ-தவி ஸ் ஜிஂவாரா-ஂவூஜ-நயெயழ்

இந்த க்ரந்தத்திற்கு முழு நோக்கான விஷயத்தைப்பற்றி இனி விவரிக்கப்புகுந்து யதிகளின் திருவுள்ளத்-தத் தெளிவிப்போமாக.

48 ஸ்ரீ நாகாஜவரணாவி-தி ஜ்ரூ-தெ
வஜஜ-ர்நாஜ் ஜிவய-நாஞ்சவஷவூர்யாஷ்தெ
உஜெஜ்ரூ-தா ஹ்ரூவ வ-ர்ணாரு-ஜ்வகூ-தெ
விஷெ-ர வரூஂவரணயொ , நவாநஸ்ரீ யொவி

49 ஜெதூவ்ம லடூவாஷவூர்லூ-திஷ்ரா ஜெர வஂவூ
ஊயகூ-ணெ வூராவெொ யொய-ர் வூகூராஸ்ரூஂஷ்ரி-தஜஹ
வலள தம் வூ-திஷ்ரா-வய-ஞ் ஜூவா-நாவா-ர்வாஷா
நாஜ்ரூஹ்ரூஷ்ரய வ்ஷ்டவாவா, தஜெதஜ் ஜெ ய்ரா
ய-ர்வாவ்ஷ்ரூஊ்ரூவெஷ் கூதிவ-ந வலஹவஸ்z-ஞ்ஷ்ரா
ரூவெணெ

த்வயத்தில் "ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ" என்று இவ்வடநா
ட்டரணவஉஉயொழம் காணப்படுதலால் ஸரணவரணமென்
னும் காரியத்தில் எம்பெருமானது திருவடிகளுக்குமாத்திரம் உத்
தேச்யத்வம் ஏற்படுகின்றதேயன்றி பிராட்டியின் திருவடிகளுக்கும்
அது ஏற்படவில்லையென்று ம்ப்ரதாய பரம்பராப்ராப்தமான
அர்த்தத்தை ஸ்ரீபட்டர் முதலானர் அஷ்டச்லோகி முதலியவற்றில்
'ஈஸாநாம் ஜகதோஸ்யஸ்ரயிதாம் நிதயாநவாயாம் ஸ்ரியம் ஸம
ஸ்ரிதாம், கருயயைணாவிதாவிமுகீணவஸ்ய ஹரௌரம்வீ ஐவைதா
வாயதயாகருயை" இத்யாதி ஸ்ரீ ஸூக்திகளினல் வெளியிட்
டருளினர்கள்; அதை ஆச்சான்பிள்ளை தமது ரஹஸ்யத்தில்
சரணங்கள் இரண்டென்னவொண்ணாது, நாலென்னவேணும்"
என்கிற ஸுபஸ்பஷ்ட ஸ்ரீ ஸூக்தியினல் அருளிச் செய்தார். சாஸ்
த்ரவுணர்ச்சி யில்லாத சிலர் இதனைத் தூஷித்துப் போந்தார்கள்.

50 தஉ-ஷணம் ஸாஷ்டுவயா திரும்வீ
தீவ்ஸாஹிர நூவஸ கூ்ரதிஷ்டவாயுழி
ஸஜஸ்ரி-ர்தம், ஸம்ஸ்ரதி உஸ்-ர்யாஉம்
ஸாஷ்டுராய-ர்ஸாரம் யதிவய-ர்தூவைவை!

அங்ஙனம் தூஷித்தது சாஸ்த்ர முறைமைக்கு இணங்காதது
என்னுமிடத்தை அடியேன் வேறு க்ரந்தங்களில் நன்கு விரூபித்
திருக்கிறேன். இப்போது யதிகள் உகந்தருளுமாறு சாஸ்த்ரார்த்த
ஸாராம்ஸங்களை யெடுத்துக் காட்டப்புகுகின்றேன்.

51 குக்ஷ்யா யொழஜ ஈஷ்ஸரொ வஉவதூஷாஜ்யுக்வாழ-ஓ
ஷணம் கஸ்ஸாஉக்ரியதெதிவிஜ்ஞநாரதொ யொழீஸரொயம்
யூ ஸ்வழி ஸஜ்ஞாவெநஸரீயஸ்ஸா கஸ்வுவிதொ ஊஸொஸா
ஔஉ-ரஸ்ஸ்விதம் வஏவ-ர்ஸாவாய-ர்ஸஉ-கிலகிலரிதொ
ஸ்ஸ
லாஸ்யுதுவஸ்ஸும் கஷணோஸ்ஸ ॥

பிராட்டியோடுகூடின எம்பெருமானுக்கு நான்கு திருவடிகளையு ட
யவனாக இருத்தல் குறையற்றதாகையாலே அதனை ஏதுக்கு நாம்
தூஷித்தோமென்கிற அநுதாபம் இந்த யதிகளுக்கு உண்டாகி

துராக்ரஹபங்களை விட்டுத்தொலைத்து ஸதாசார்ய ஸந்நிதிகளில் பக்தி யுண்டாகும்படியான வழியை விரைவில் உண்டாக்குவேன்.

52 ஶ்ராயாகூம் உத்ஸ்ருதே வாணமதிதிஜ்ஞாநே யா
யாலுகு ஸ்ரீஸவைஷ்ணவாவவஸம்தஹி தி யிஷணயா
விஹரெநவ்ரக்வழி வஸிவெஷ்வி ஷ்உஜ்ஜிரெநுரநா
விதஸ்தாநிஸயம் ப்ரம்ஹிதம்வாவுநுயாயும் நுயாயஜ்ஜீ
வயிதுஜிதாம் வாஜுவஸள ஸ்ராஜுதீஹ

53 வஜவஸுரெநதுராஜுக்தி நுயொயஜவஜ்ஜவம்
ஜதிநிய்ராரணம்வாஷ்ட வதாம்ஹ்ரஜி உயீஜவி।
யஜயாவஜவக்தவுயிஹ தத்வ்ஷ் வுவெஹா
வஜாவஸ்ராவிஜ்ரு ஸப்ஜ்ஜு வெவஸுஜெநு நிவெஜயெ

த்வயத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ என்றவிதனில் சரணங்களுக்குத்தான் ப்ராதாந்யமுள்ளது என்பதை யுணராமல் நாராயணனுக்கே ப்ராதாந்யமிருக்கக்கூடியது'' என்று பிரமித்த ஸாராஸ்வாதிநீகாரரால் கல்பிக்கப்பட்டதும் ஸகல பண்டிதர்களாலும் கைவிடப்பட்டதுமான தவறுன நியாயத்தை [அதாவது-ஸஜவஸுரெந ஜஜாயுஜ்ஜுவாயிம்மவஜநா நாம் ஶ்ரயாநஜாதாந்ரவாரிகத்வ மென்கிற நியமத்தை]ப் பிழைப்பூட்ட பதிகள் படாதபாடுகளும் படுகிறார். அந்த நியாயம் பிசகுதானென்கிற உறுதியை வித்வான்களுக்கு உண்டாக்குவோம். சொல்ல வேண்டியதை யெல்லாம் சுருக்கமற விரிவாகவே விளக்குவோம்.

54 ஶ்ரயாநாந்ரவாரிகவிதுக்தீதெ
ரவாஸுவாலுவெயகவஸிஜாவவீஹ
உயெஜஞ்ஜாரதெ நகாராயணவஸு
ஶ்ரயாநகவிதெஷு வாஜொzஶ்ரயுஷுஃ

* ஸஜவஸுரெநவஜாயுஜ் ஸம்வைந்ஜிமிஜவஜநாநாc ஶ்ரயாநஜா ந்ரவாரிகவிஜ் * என்கிற அந்த நியாயத்தை அவசியம் இசைந்துகொள்ளவேண்டியதாலும் ஶ்ரகூபதிபாஜஸ்தலமான ஜயத்தில் நாராயணனுக்கு ஶ்ராயாநமில்லையென்கிற வாதம் நிலைக்க முடியாததே. அந்த நியாயத்தை இசைந்தும் பலனில்லையென்றபடி.

55 ஏராயாநும் உஜ்ரமதெ வாணமதஶி திஜ்தாநமாலாய
லகுயுவாணீதும் நாஜ்நீயம் வித திரவிஹி ஜ்தாதா
தீவெஷு தஜெதஸு வதுவெவும் ஹுகாணை ஸ்ரு ஸ
வெயுயிய: கவுவிஹாஜவவு வுராஹாரம் ஏராஜ்தம
ஹர்ும் யதிரவிதாஜவள கிரு துஹதெகவாஸு ।

சுயத்தில் வரணத்திற்கே ஏராயா நுழுள்ளதென்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு அதிகபாண்டித்யம் தேவையில்லை. சிறு மாணக்கனும் இதை எளிதில் தெரிந்து கொள்வான். அப்படியிருந்தும் வீணை மருண்ட ஒருவர் எழுதிவைத்த பேச்சைப் பாதுகாக்க இந்த யதிகள் பாடுபடுவது ஏனே?

56 ஏராயாநுவுவிசாரம் தவிஜம் ஏரவிவம்சயிஷவ உவாரி
ஷுாஸு வம்ஏர்தி வஹுவவநவுாவாஉந யிக்ஷுது
வளஷ்வம் ஜ்குஜ:

ஏராயாநுத்தைப்பற்றின இந்த விசாரத்தைப் பிறகு எடுத்துக் கொள்வோம்; நாலென்னவேணுமென்கிற ஸ்ரீஸூ தியின் பொருத்தத்தைப்பற்றி இப்போது பேசுவோம்.

57 .வம்ஹாவிவுவ ாவஸ்தா யவி ர ாநாராயணாவித்
தொரகவம்வஜ்யுதி தவர்த நிஶுநமம் வுாஉம்வி
யுமஜிக்ஷு ஸ்ருஉத நவிஶுஷணாஉமவத , வுக்தய
வொரணவுாவ்யாதந விஶுஷுா ரூமவஉச வொ
க்ஷிரெ ாவிதா

58 ஜ்தாஹ்ரு வர்ணகுாகுமாரா ஏரதீயம்
ஹாஹா விஶுஜடவிவெ விஜகஷிதாஶ
ுவுஹுவொ. தஜிஉ ஊத வ்ஷுதாவசு
ஏரா ாணிகவுகுதாகிநு ஸுணாலொ யதீஜு

த்வந்த மாஸத்திலில் ஸ்ரீநாராயணள என்று ரூபம் தோறிலில் அப்போது இரண்டு வ்யதிகளுக்கும் ப்ராதாந்யம் ஏற்படுகிறபடியாலே ஸ்ரீநாராயண வரண ஆதாவடியே' என்று சொல்லத்

தகுதியுண்டாகும். அங்ஙனன்றிக்கே பிராட்டியை விசேஷணமாக்கி நாராயணனெருவனையே விசேஷ்யமாக்கி ஸ்ரீமந்நாராயண என்று பிரயோகிக்குமிடத்தில் இரண்டு வ்யக்திகள் ஸாஹசமாகத் தோற வழியில்லாமைபாலே விசேஷ்யவ்யக்திதொன்றில் இருக்கக்கூடிய இரண்டு சரணங்களை மாத்திரமேயிட்டு ப்ரயோகிக்கலாமேயல்லது விசேஷண பூத ஸ்ரீவ்யக்தியிலுமுள்ள சரணங்களையும் சேர்த்து நான்கென்று பிரயோகிக்க நியாயமில்லை யென்று மிதஜ்ஞர்களுக்கு உண்டாக்கூடிய ஆபாதப்ரதீதியே விவேகிகளுக்கும் உண்டாகியிருப்பது வியக்கத்தக்கதே.

59 வஜ்ரயஜ்ஞஷோ ஹரே வஜ்ரதக்ஷயம்நிநவலோ
தயாவி வஜ்ரமலாகஜ்ரயாவஸஜ்ரித ஹரள। வத்
ஸரணஸாயிதாவுவஹ்ரதி கயம் ஊஷ்வுதாக?
விவெக்ஷுஜ்ரிஜயம்யெ யதிவராநு வ யெஜ்ரெ ஸஹ

இரண்டு திருவடிகளையுடைய கேவலநாராயணனிடத்தில் நான்கு திருவடிகளிருப்பதாகச் சொல்வது கூடாதாயினும் மற்றோரிரண்டு திருவடிகளையுடைய பிராட்டியோடுங் கூடின நாராயணனிடத்தில் நான்கு திருவடிகளிருப்பதாகச் சொல்லுவது எங்ஙனம் பிசகாகுமென்று யதி ள் வித்வான்களோடுகூடி விவேகிக்க வேண்டும்.

60 வாஸாஸய-ர்கும்ரா தவ ஜ்ரெஜ்ரிநிகும்ராயவ்தாவஸ தீ லம்ப
திநு. கதுயுராயவதீதி வ்ருஹ்வுதஜ்ஹ வ்ரதுவ்தாரம்பீய
தாழ் கிம்வா ஷொலஸாயுக்ஷுணெதி கயயெ°? கி வா
வதவ்ர-ர்க்ஷுணெ தாவெஹ்ரா விம்ஸதிர்யுக்ஷுணெதி, த
திஜ்ஹம் ஹாலிம்விஜ்ரயொராவுதாழ்॥

61 யவ்தம் விம்ஸதிர்யுக்ஷுணெதிகயதம், நகுவநுயெதிவவ
டம் வக்ஷுவெவுவ யதீஸ! நஜ்ரி நஜ்ரவஸாஜ்விஜ்ரதுவ வா
ஹம்நிஜழ் வாஸாஸய-ர்கும்ராவிஜ்ரொஷுகுவஜ்ரவஜ்ரவிநு
கயம்விம்ஸதி ராஹாரொவுட தாதிதீவ விஜ்ரஸாநு ஜ்ஹா
வுவுவுயா தூளவிதீழ்

பூர்வமீமாமனைபோடு கூடின உத்தரமீமாஸை எத்தனை அத்யாயங்கள் கொண்டது? என்று கேள்வி கேட்டால் எங்ஙனம் விடை

சுயு ஜம் ஜஷஶாஷஷுயு விசாரவாரிஹ்ஹ்ஹ்

ழியில்லை. இங்ஙன்றி ே * ஸ்ரீ நாராயணனை வரணவ
தூஷ்யவஸ்துவை * என்று வ்யோமமாஸல் ஒவ்வொரு வ்யக்
திக்கும் நான்கு திருவடி னென்கிற வொய்யம் நன்கு உ டாகும்.

69 வகுவுத்தீ வதுயாமுயாமம் வம ஸிவ தி ஸவ
தஷாசு யாத்தோவொயொ லவிதாஉயுதுாத்ரம
கவஷ்டு உதிரை ஸாஷ்மீம்ஸத்திம்வுதி விஷ்ரபதாஉஞ்
கெ வெயஉாத்தி தெநவ.நுாயுாலவிதாஉயுதுயுவ
வவுஞ்சாவஞ்சம்

ஒரு வ்யக்திக்கு நான்கு சரணங் ள் ஸம்பவிக் ாட்டா ாதலல்
* ஸ்ரீ நாராயணனை வரணவ தாஷ்யவஸ்துவை * என்னும்
வாக்கியத்திலுல் வுதெதுகவுத்தி கு வரணயாமமுஸாதிகவ
வொயமே ஸ்வாஸமா உண்டாகும் என்று இங்ஙே பதில்
சொல்லவரு தி தகுதியன்று. ஸவத்திற்குள்ள ஸக்தி எவ்வளவு?
என்று விசாரி குமிவ்விடத்தில் இத்த ய பதில் தா து

70 யநயாநுயாதள தநயாவிதிவாமாலயொஸவி
தஉ ஜிதயாநிததாழ நவிவொயயதீதுவநள
நவஷெஜிஹ கொவிவஸாயீரிதி விஜி யதெ

ிவ்விர டு பிள்ளை ள் யநயாநு வம்வைஹர் ள்' என்று
யநயாநு ளிரண்டுமே இருவர் குழு ளதாகச் சொல்லு தாய்
விள கித் தீருமிறை. ஒரு பிள்ளையினிடத்தில் யநமும் மற்றொரு
பிள்ளையினிடத்தில் யாநுமுமிருப்பதா ச் சொல் தெ இ கு
விவக்ஷிதமென்று ஒரு விவேகியும் சொல்லான்

71 ஜஉளஉம்வதீ விதுயாநெநுலெதா
ிதீஉம்வவொஹஞ்ஞ கீஉ்ஜ வுவொயழ
உஉாதீதிவம்மிஞ்சு நிய.ுாஸயநுவஸநு
வுர்வஸஞொலவகெவஷ வஸஞுாவிவய.ுஃ

ஜஉள உம்வதீ யநயாநுவஸுஜிஉஞ்ஞள லஷயாவ்ஞாழ
ன்று ப்ரஸித்தமா ச் சொல்லபடு ன்ற வா கி ப் எவ்விதமா
வொயுத் தத் தருகின்றதென்று ஆய்ந்து ர் துதெளி

ழியில்லை. இ ங ன்றி ே * ஸ்ரீ நாராயணனை வ ரணவ
தா ஷ யவஞ்ஞ * என்று வ யோமமாஞல் ஒவ்வொரு வ்யக்
திக்கும் நான்கு திருவடி ளென்கிற வொய்யம் நன்கு உ டாகும்.

69 வ கவுதை: வஉய ஹய ஹம வ ல வெ தெ ஹ வ
தஷாச் ய தை கா வொ யொ லவி தா உயுி து தூ ரம
சவஷ்ண உ ஞ்ரை ஸாஷ்ணீ ஸக்தி ஸ்வரூ தி விஜ ஸ தா உஞ்சி
கெ வெ யஉ ந்தி ளெ நவ நுாய நுா லவி தா உயுி து யு
வவுஞ்ஞ வஞ்ஞம

ஒரு வ்யக்திக்கு நான்கு சரணங் ள் ஸம்பவிக்க ாட்டா ாதலால்
* ஸ்ரீ நாராயணனை வரணவ தா ஷ யவஞ்ஞ * என்னும்
வாக்கியத்திலுள் வ்ருதி குவுக்தி கு வரண ய ஹ ஸாஸ்திக
வொய மே ஸ்வாஸமா உண்டாகும் என்று இங்ஙே பதில்
சொல்லவரு து தகுதியன்று. ஸாஸ்த்திற்குள்ள ஸக்தி எவ்வளவு?
என்று விசாரி குமிவ்விடத்தில் இத்த ய பதில் த ாது

70 ய நயா நுய தளை தநயாவி திவா ஹ லயொ ரவி
தஉ ஜி தயா நி த தாழ் நவி வொ யய தீ துவ நளை
நவ ெஜிஹ கொ வி வ ஸீரி தி விஜி ய தெ

ஸ்வ்ரி டு பிள்ளை ள் ய நயா நு வ ம வை ஹர் ள் ' என்று
ய நயா நு ளிரண்டுமே இருவர் குமு ளதாகச் சொல்லு தாய்
வி ளை கித் தீருமி ற. ஒரு பிள்ளையினிடத்தில் ய நமும் மற்றொரு
பிள்ளையினிடத்தில் யா நுமுமிருப்பதா ச் சொல் தே இ கு
விவக்ஷி தமென்று ஒரு விவேகியும் சொல்லான்

71 ஜ ளை உ வெ தீ வி தயா நுலெ தா
வி தீ உ வவொ ஹ ஞ கீ ஹ்ய க வ வொ ய ழ்
உ ஹா தீ தி வ ம்வி ஞ்சு நி ய மா ய நு வ நு
வ ர வ ஸெ ஹொ லவ வ கெ வ ஷ வ ஸ ஞ்சு ா வி வ ய ழ்ஃ

ஜ ள உ வெ தீ ய நயா நு வ ஹ ஜி ஞ்ஞ ள லெ யா வ்ஹா ழ்
ன்று ப்ரஸித்தமா ச் சொல்லபடு ன்ற வா கி ப் எவ்விதமா
வொ ய த் தத் தருகின்றதென்று ஆய்ந்து ர் துதெளி

72 வய-ருயுஜ்வவித்தா வரொயுஜ்வயாதெநா
ஜவகுவி தருஹிவ்ராயதெதா வாகுருசெதசு
வாரொயாம் வ்ரயாஜ் தெகுகிசாவ்ரு-ருவ்ரஹியொழிந்நு !
விசிஸுசு ஜயொழ்ஜ ஜிகும்வா நுயாஜ்ஹுழு

ஊம்பதி னில் ஒருவர்க்கு யநமும் மற்றொருவர்க்கு யாநுமும் மல் ே ணுமென்று கருதியா புராஹிதர் மேற்குறித்த வாக்கி யத் தவிளம்புகின்றார்? அப்படியன்று இருவரிடத்திலும் இரண் டும் அர்வயிக் வுரியதேயாகும்

73 * சுஉருஜுளாடகி தாவி திவ்ரயி தவ-ரு தூராயுஷ்ஹியா
நழ்ஜெரு ஹாஷெருZஜாவிய நாவாஹாவி வவொநி
ஷிஸுரு யஜ்ஹாஷி தடி தவிநுஜாஸ்ரஜ்ஹி வயஸீந்ர .
வாதராம், தவருாவகுரஜுருாநதம் தசுவாயுஷ்ம் வ்ரதி
வதஜ்ஹுவெ வாவிஸாஹ்ம், வ்ராஜாணிகீ வெவஸீ°

பஹாபாஷ்யத்தில் * சுஉருஜுளாடகி தள * என்கிற ஸூக்தத் தி வியாக்யானி முமிடத்தில் * சுஜாவிய நள தெவஹ் தயஜ்ருஹ்தா வித்ருாதெ தத்ர நஜ்ஹாயதெ தெ கூவ்ரு சுஜாயநடி? கூவ்ரு சுவய ஜ்ஹி * என்று சொல்லப்பட்டுளது இ-கு-கெயடு த்தின் வி ரணத்தில் வனவஜ்ரு யயாவ வ்ரு நுயாஜ்ஹி வ்ரா யெணை ாரம்ஹ்ரயாவ்ரயொமொ ரொகெ சுவ்ரயாயாரி தி ஹாவ ம * என்றும் முடிக் ப்பட்டது ''சுஜாவிய நள தெவ ஹ்தயஜ்ருஹ்தள' என்றுல் சுஜாய நசுவமும் சுவிய நசுவமும் இரு ர்க்குமேயுள்ளதாக வ்ரதீதமாகுமேயல்லாது ஒரு ர்க்கு சுஜாய நசுவமும் மற்றொருவர்க்கு சுவிய நசுவமும் உள்ளதாக வ்ரதீதமா மாட்டாதென்றும் தாஹ்ரயவ்ரதீதியை விளக்க ருதி இங்ஙனே ப்ரயோகிப்பது பிசகுதாமென்றும் தேதிற்று ஸ்ரீ நாராயணள் வரிணவ தாஷ்டியாயி நள * என்ற விடத்திலும் இ-ந-ணக்கே யாகும்

74 சுஜாவிய நயாயி தா யதிவிஜ்ரு தெவெகெசுரு:
வ்ரயொமவஹவீம்வ்ரு ஜெ நுந்ரு தஹா நயம்சுரம்சுரு: |

ஸ்யொமகஸ்ய நாதஸ்ய யஜிநஜாயதெ திஹி-ந்தா
வாலாவவி யநயயம்மில்ய தஜ்ஜ்ஞெதெவ்வயீ

* ஜ்ஞெயஜ்ஞ தீம் சுஜாயநம்; யஜ்ஞயஜ்ஞீம் சுவியநம் * என்று பிரித்துச் சொல்லிவிட்டால் ஸந்ந க்கு ப்ரஸக்தியேயிராது இப்படிச் சொல்லாமல் சேர்த்தே சொல்லுமளவில் கீழ்க்கூறியது ஊர்ஜிதமே யாகும். அதாவது இருவர்க்கும் இரண்டெம் யநமன்று சொல்லுவதாகவே தேறிநிற்கும்:

75 ஜ்ஜோம்யியஜ்வாஸி தாம் நகஸ்யஜ்வஹொ ரஸ்ய ஸ்ரீயாசு
சுஸ்ஸவ நவெவ்வரீ தவ்வமதாவ்ஸ்ரீ லாஷ்வாரஸ்யம்
தஸ்யாவ உதாவ்ஸ்வம்வி நா யஜிஸ்வஜ்ஜ்யாஜ்ஜெநாத்ரி
தவ்வாவிஹ யதிஃ ஸ்யா ஸ்ரீ உநிவஸ நா கெவஜ்ஜி

76 ஜ்ஜதஸ்ரெ தாரயொமஸ்ஜாவஸ்ரீ தள வதாரம்வ்ருஹி
யா நஜ்ஜாவ்ஷீ தி ஸ்ரீ வ்ரதியஸ்ய திரெஷதாம் லாஷ்வ
ஸ்ரீரா வ்ரதிவ்ஜ்ஜாஜ்ஜயம் கயிதாம் விவஜ்ஜி

இம்ஜ்ஜஸமாஸமா ச்சேர்த்துச்சொல்லுவதில் விளைய்கூடிய ருத்தத்தை மஹாபாஷ்யகாரர் நன்கு தெரிவித்துவிட்டபடியால் "ஜ்ஜதாப்பின்றிக்கே உலயவ்ராயாநுலஸ்மான இம்ஜ்ஜ இரு குமிடத்தில் வாயகுமிலே யென்று யதிள் ளெண்டதும் உசிதமன்று (அதாவது) 'ஸ்ரீ நாராயண வரண வதூஷ யடி என்றுல் பொருந்தும் என்ற யதி னின் எண் ணும் ஏற்ற தன்று வனென்றுல் மஹாபாஷ்ய காரர் இம்ஜ்ஜஸூத்திலேயே ஆபத்தை காட்டினபடியால்

77 ஜ்ஜதாவ்ஜ்ஜொநமாயொமாவவிஷஜ்ஜவ்ராவி தவ்வமஜ்ஜொ
யதிதவ்ஜ்ஜஸ்ரவ்ஜ்ஜாதொநயஜி, வாநரெதஜ்விவ்ரணாஜ்ஜஃ
கயம்நெகவ்ருகெஜ்ஜரணயாஸ்யாஸ்ஜாநயகயிதவ்வள
ஸ்ஸங்கா தாரவ்ரா ஜ்ஜதாவி வ்ரதிவாவ்ரதவ்விவா

ஜ்ஜதாப்பு இருந்தாலும் இராமற்போனாலும் பலன் குல்யமேயென்று நாம் நிருபித்ததை இன் னும் விளக்கிறோம். ஒரு வ்யக்திக்கு நான்கு கால் கள் எப்படிக்கூடும் என்கிற ரீதியை அநுஸரித்து ஜ்ஜதாப்பு

உள்ளபோதொடு இல்லாதபே தோடு˙வாசியற இர ˙டு ˜ ரயிலும் விளையக்கூடியதேயாம்

78 உதா³ஹரதி விரமங்கா யொகி²நாவ்ருʼ ஹ்ரவிஜா
உதா³ஹி நவ்ருʼதி ரமங்கா லாஷ்ருʼ ரகி²யா ந்ருʼஹரி-ு
ஈஹ நிஜ ஹிவ்ருʼயிம் வ்ருʼம்ஹ்ரு தி வ்ருʼாவ ாஹொ
யதிரிஹவய தாஹஞ்ஞாரம்மெ நிய தாடி

(எப்படி விளைகின்றதென்றால்) உதா³ப்பு இரு˙கும்போது (அதா
து ஸ்ரீமந் ாராயண என்றபோது) வரணவ தா³ஷ்டயரரா³திக்ய
வ்ருதிவாஹநம் எ˙ங்கே பொருந்துமென்கிற ரய் யதி ரு˙
குள்ளது. உதா³ப்பு இல்லாதபோது (அதா து ஹவஹ்ருத்து ஜ்ஞ
உதுள, ஸ்ரீ நாரா³யணள என்ற்றப்போலே ஹம்ஹ்ரண ச் சொ˙லு
மிடத்தில்) ரஹ்ரு ண்டெ˙ ணுமிடம் ஏரி-ு தஹஹாலாஷ்ரு
விஜம் இவ்விடத்தில் ந்ருமது அபிப்ராயத் த விள˙குகிறேரும்
இதணயதி ள் குறிக்கொள்ளே ணும்.

79 வதா³ர்ரு வஞ்சாவி ள வெதுவெதா
விதீஹ்ம்வவ்ம் ரரணதா வசரா³ஷ்வெணை
வ்ருʼயவெகெதுவெ துள் கதிர்ரு ாஹவஞ்ஞா
விதி வ்ரூவ்ருரம்கெ ந லகுயெத வதுழ்

80 தெதாெந்ருநவாகெந்ருந ரம்கா நிரா³வம்
கயம்வி ஹ்ருவிவ்ருெத தத்வ நுவெவ
வதா³ஷ்ரூஹயா³ஹ்ரூாவிஜளவெதுவெ துரா
விதி வ்ரொழிதெதா³ வ்ருவிவெய்வ்வொய

81 ரம்காயாஹ்ரு தி தளவீஜஜா³லய துர வஜ்ஜதுழ்
வ்ருவிஜிஜா துர தவ்ஹவ்ருா வரிஹார்ரு°கவிஹ்ரு வெசு

* வெதுர வெஜெதுள வதா³ர்ரு ாஜவெஞ்ஞள * என்ற் இந்த
மேட்குமவன் ஸைதாஜ்ஞ குண்டைதக்ராஜ்ஞக்கும் தனித்தனி எ தனை
க்ராமமுண்டு' என்கிற ரய் ய ய டந்தேதிருவன் இந்த
சா˙னை க்குப் பரிஹாரத்தை வ்ருடிவர்தீ திஜநகா வாகவ்ரா
ஞாரத்திலுல்தான் அவன் அ டயவ˙ும் * வெதுர வெஜெ

தூள வதூஷணபராஜிதூள * என்றுமேலும் ஒரு வ்யக்திக்கு இரண்டு கால்களே உள்ள வாக லோகப்ரஸித்தியிருப்பதால் இது கொண்டு எளிதாக வொயும் வந்துவிடலாம். வதூஷ்ட வதூள என்றவிடத்திலும் வதூஷண வதூள என்றவிடத்திலும் ஸம்கோசயஜீஜம் கல்யமாயிருக்கச்செய்தேயும் பிந்தினஸ்தலத்தில் மாத்ரம் லோப ப்ரஸித்தியைக்கொண்டு ஒருவாறு நிஷ்கர்ஷம்

82 வதூஷ்டாசயாதூள ஸாசாயவாவி
தூவளவாக்ஷுதித்த வ்ருஷிஜ்யவவொயழி
ஸாயாக்ஷ விஷ்ணுஸ்தூஷ்டாசஸாஷ்
தூவளாவாக்ஷிஸவெவுவி வெதி வொஜ்யழி

83 தயாவதளவுசாயாதம் உதூவெவுாமவியொமயொஃ
ஊதிவெசுதிராஜ்ஞிசுாநதிவாவெவுசாஷ்டாயாசு

ஸ்ரீநாராயணஸ்ய வரணவதூஷ்டயபராஜிதெள * என்னும்வாயழும் கீழ்ச்சொன்ன ட்டாளயில் வ்ருஷிஜிவ்ருாதெவ வ்ருதெருகம் வரண அயபராஜிக்ய வொயத்தைத் தாவல்ல காகும். [நதூஸவ்யஸ்தெருதியெவுயழி.] * ஸ்ரீஸாநு நாராயண வரண வதூஷ்டயபராஜி * என்னும் வாக்யழும் இவ்

ரீ விஸ்ருஷ்டஸ்ய வரண அயபராஜிக்யத்தையும் விஸ்ருஷ்டெ வரண அயபராஜிக்யத் தையும் குறவின்றியில் வொயஜி்கி்றது. ஆக இவ் ளவாலும் என்னசொ்லிற்றாயிற்று? யதி்ள் எண்ணியுள்ளபடி தூவெவுாமத்திற்கு வாயகக்வழு மி்ல உதூவ்ருியொமத்திற்கு வாயகக்வழுமில்ல யென்ற தாயிற்று இதை்ன்கு ்ராஹிப்பதே யதி ராஜ்குப்பணி

84 சுவிருவெதா வாநாவிவெவாய
ழசிவவ்ருஹாவவ உவிதசிவெஹதி
வ்ருக்ஷ்ருதிநகுநம், வஸாவிதஸாநம்
யசிஹ்ந வ நாவி வஸாவிராஹுயெ

யதிகள் இன்னமும் லெ முற்று விசிஷ்ட காலத்தில் பஹுவசன என்னபெருந்தும்? என்றே கேட்பாராகில் தருதியா பிராமாத்தைதமீ டுமிங்கு விளகுரைவாம்

85 விஶேஷணவிஶேஷ்யொ₃ுபயஸ்தி யதி₃ விஶேஷ்யஸ்ய
யதீ₃த₃ . யதி₃ வஸ்து தத்₃வதி₃ விஶேஷணம் தத்₃
விஶேஷண₃வஸ்து₃நி₃, நஹி விஶேஷ்யவஸ்து₃ஸ்த
ஸ்யாந்₃ரூபம் லவெதி₃தி யுஜ்யதெ யாமணா

(சுமவா வத்₃வாதோ₃)

86 விஶேஷணா₃ம்₃ரவதி₃வஸ்து₃தொ₃ஷ நுத்₃யவஸ்து₃நம்
வஸ்த்₃வலெஹத்வன்வ யத்₃ நாஸ்தி தத்₃ப்₃₃ஸ்துயெ
விஶேஷ்யவ தி₃ தா₃த்₃ருநாவஸ்துக்₃ரு₃நம் நதொஷலாக்₃
$ விவய₃ுயெத்₃ தத்₃ப்₃₃ஸ்துயெவ ப்₃₃ங்கநாஸ்துத்₃

($ விஶேஷணவதி₃வஸ்துவெக்₃ஷயா விஶேஷ்யவதி₃வஸ்து₃க்₃
ரஹ வஸ்து₃ப்₃₃தயா வஸ்த்₃வலெஹத்வஸ்தி, தத்₃ப்₃₃வஸ்து₃க்₃
ரஹ விஶிஷ்டவதி₃க்₃ரஹ நவ்யவஹாரணம் ப்₃₃ங்கா₃ஸ்துத்₃தி
யாவத்)

யதிகளின் மொத்தமெல்லாம் விசிஷ்ட ஞானத்தினை அடை
விசேஷணமென்றும் விசேஷ்யமென்றும் இரண்டு இருக்குமல்லவா?
விஶேஷணவதியான வஸ்துவை விஶேஷ்யவதியா எப்
படிச் சொல்லலாம்? என்றுதானே ஆக்ஷேபம் செய இரண்டு
ஸ்துக்களும் வஸ்த்வலெதும் வெவ்வேறு இருக்குமாறால் விஶே
ஷணவதியானதை விஶேஷ்யவதியுடாகச் சொல்லுமளவில்
ப்₃ அனை உதிக்கும்; அங்ஙனன்றிக்கே இரண்டும் சுஹிந
ேயாமாகில் விஶேஷணஸ்துவத்தையும் (விஶிஷ்ட) விஶே
ஷ்யஸ்துவமாவே கூறலாம்

87 வாதி₃ விதூ₃ஷகதவ்ய நகதா₃ரலவயஉ
அயாஜ்ஞா வொலொதீ திவ்ய்யொமொ யதி₃ லவதி
தத்₃வா வாதி₃ தா₃தகவயஉள விஜ்ஞாவெவ திவிஜ்ஞா
விதூ₃ஷ்ய விதூ₃தா₃ரலவய ுஷ்யவாதி₃ லாந
நுாயம் கயம்வ்யாஹித லவிதாஉம் ப்₃ங்கநஸ்துாவ
ாஸ

* விதேயஸஹித வாதே விதேய வாதேயவாநு * என்றால் இங்குப்
சொன்ன குற்றங்கள் வராதாகையாலே.

88 வாதேவிதேயாந்விதஸ்ய யதிவா. ஜாதிவிகல்பிதே
ஸ்யாதேந நைநவாதேயாவஸ்யம்கா காதஜ்ஞதியஃநஃ
ப்ரஹ்மஹி ஜ்ஞாநஸைகதஸ் திக்வம்நைகாகாயாம்
தநயஜாகயொவஸுஷ்டிதம் வஸ்துலேஹாலாவாஸ்ய
நைதாவிதொஷைர்துஷ்டிதஸ்யாவஹதாம் ப்ராப்தே
ஸ்யுர்காரே

* விதேயஸஹிதஃ வாதே திக்வாப்ரய * என்றால் இங்குப்
ப்ரப்தி யுண்டா வழியில்லை. ஏனில் இரண்டு வாக்கியங்கள்
ஒன்றுசேர்தால் திக்வமாகிறது. ஆகவே ஏகாவினிடத்திலும்
புத்திரனிடத்திலுமுள்ள அ வஸ்துதா ஸஹிஷ்ணுதாதி
ல் வாக்யவிபரிஷ்டாவாப்திஷ்டி ளாக குறயில்லை

89 யஸ்யாநுஜாஜ்ஞ ஸ்ரூயதாம்விபாநாநா லவதீ தி வ
நொவ்ருநயஉயிஷ்டி வாரணாதிகவஸ்துஹிதாவிப
ஹாதிவிஜியதே ஸ்ரூ வாஜிநியெ

*யஸ்யாது விதாவாஉயதேஷவாநு * என்பதும் ாதுவே.
பாதமின்னும் ஸ்துவ்ரூபதம் ஸஹிநெமாதலால்.

90 ரூவாதுயிர விதேஸ்ரூவிரம்வகெஷா விவக்ஷ
நுகவி தாதம் வாதுயாதஸ்யாவாநுரூபிநொவக்ஷ
யாஜ்ஞாஹெசு சுதாவெஷ்வவதா வாயஸ்ரூங்கந
யா ஸ்ரீஉநு யதிரூஷலொ°. ஸஷ்டம்வக்ஷஜ்ஞதீஹ
வஸ்துயாமயும் லிஜம் ஶிஷ்டம்வஸ்துலெஹா

புத்திர அழகிய தலை யயு டையவன் பிதா அழகிய மார்பை
யுடைய எ ்று தெரிவிக் விரும்பி * வ தேவஸஹிதஃ
விதா வாநுரூபிநொவக்ஷஸ்தலம் என்றால் இங்கு ஸங்கை
யு டாகிதே தீரும். சிரமும் உரமும் வெவ்வேறு ஸ்தாக் ளா, லால்.

91 யாஜகாணுவஹிதாதாகாணுவஸ்தி வ சி
ணெ கதிவழபூ வூஸவதூசிஜஜாதாெ ா
கீஜூழதூ வாவஸவா நநாவ்ம்வூா?

92 வூஷாகா சுஷிதஜதூ மாஜ வயாயெெ ாதாஸ
ஜிதூவுதெவெசு காணுஜய தீபுவழபுநியதா வ்ம்
ெவெவுவ வாயஷிதாஸபு ஸவ்ம்தஹிபு விஸஷ
ணாம்ஸ வயீயெெபுவ $ வூயொழ வடா வபுாஜி
தெவுஷ,ஹதெதாநகிம்லவதிலொயொழீதூ. வாபுவ்தூவ

($ விபிஷடபுவ்ெ விஸஷணாம்ஸம் சுவஸ்தம் ெெவ்வ
வுவஹாரம் கதபு புஜதி யதெதாஸ வபுபி சுஷா
நிஷஷபுஜூநவ்வா)

யுத்தகாண்டத்தேதாடுகூடின உத்தரகாண்டத்தில் எத்தனை வழபு
ள்? என வினவினல் இ ்கு வினவுக்குத் தகுந்த விடை கூற
வேணுமா ்ல் இரண்டு காண்ட ்ளிலுமுள்ள வடபுங் ளி ்
தெ ்யையே விடைகூறியா வேண்டும் ் வாவதது, விபிஷ்டஸ்த
லத்தி ் விஸ்ரவஸ்ணம்ஸத்த இ ்லய: தே யெ ்ணி விசஷ்
யத்திலுள்ள தமாத்திரமே சொல்லவேண்டுமென்றதுதெலை தது

93 ஜஜ ஜாஷா ஸ்ரீயா வஸஹித ாஸ்ஸாெ லொ!
யதெ வதாஸ்ஸ மஸாஜ்ஞிதாவிஷயஜாக்ஷிவவெவுவ
ெெசு வூயொழ நிசயாநுவஹாஸ்நுவாய ெணவு
ஜயபுாஜூதாநு விஜஸ்ஷயித ஊதாெகொz ஜிதி
விஸ்ரூதி வூாவுவஸி

நான் ாவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

94 ஸ்ரீஜஜுவாஜ ாதெஜிகொ நிர்வஜஸ்வபுஜ்ஜுவசுபா
ணிம் * வூதெஹஸாஜிவஸ்ார ்ஜஸ்வுயி தவுஜூாவ
ூாவஸ்ஸ்ண ஜதுவாவஷ்ட ஸ்ரஜாவ்ஸ்ாதள, ஜஹவ்ா ந

வெதுதாதவ-ஞ்ரிமுதாரா வுாவவுாவவிஸாங்கு வ
தஜிஹம் யொமீநு. வஸம்ஜிதய

96 வதுநம்ஸொடெநதவுா ஊவஸீஸவ்வொதுதாவஹளவி
துாசஸ் ஐதிகவிதாகி-ுகவஸிம்வெஹாவுாவஷ, தஜெ
தஜீக்ஷதாம்யதிரா டீ

ஆள ந்தார் சதுச்ச் லாகியில் லு வெஹ்ஹராஜிவஸாரவுஜவ்வஹ
யிதம் சுவஹுாவஸஹுாவஸீமணிஃ என்றருளிச்செய்திருப்பதுப்
இ்கு தேசிகன் பாஷ்யத்தில் ''ஊவஸீஸவ்வு ஔவிதுாசஸ்
வதுநம்ஸொடெநதவு'' என்றருளிச்செய்திருப்பது ாண்க.

96 ஊவஸீக்வம் ஙஙவெநகநிஷ்டிதி யதுநிவி-ுவாஹம்ஸ்ய
ணாம் தாஹ்யஜ் ுநிவி தநசுவிஹலொஃ ்வாம்வுதீ
ஷாவெஹ்ராஜிதடி வதூா யாாநஜெஸிகவலமவாநு
வுாவெவுாநசுஸ்யசுவி வஸரீ ஹாவஹஜாதுஸ் ாவெஹாஹவு
ுசுகஜுதிவெசுந கொழி ாஙம்யதிஃ

பெண்டிர் ளிடத் மாத்திரமே யிருக்கூடிய, ா ஊவஸீதம்
இ்கு விஸொஷவுலகுதவாம்வுதீ நிஷ்டா ச் சொல்லப்பட்
டி்ளது. இ்ஙனே அருளிச்செய்த ர் ஸர்வஜ்ஞரான ஆள ந்தார்
பாஷ்யமிட்டவரோ விதார்க்கி தே ஸரீ. இ்கு கூவெஹாஹவும்
செய்ய ரோ ம் தே ாழியாலம்யதி ள்.

97 வெநவாதுாவஸி ாவெஹாஹவுகாயசுஹவிதி வஸாஜீவ்வுயம்
வெஜவெஹசு தஜ்வுகுதாம் விஹாஷாம்வாராவ்வஸஜ் வெ
யநு, ஙுஜ்ஜு நிவஸ்ஜுாதாவா வனதவஸவுா யஜி யாஜா
நாயசுவணிதள வெநவாவஸவு வொஹவுாம்யதெஃ வஸஹவு
வ்ஜவஸி-ு நிஜாாம்கூ தீம் நிஜகுவெவெனை வ்வுயம்
வெஹதுதி

98 தஜநவுஜிஜஸநவுஜிதவுாயஜயாஜ்ஜாஜீ நதசுவெந விவொஹா
யிதாஜஸவுசுகாநு கூதிவந வுாயவெஹவுஹுதிஃ வி ா
ஹவுதா ஜவொஜஜெநா விவ: ஙுாாஷ்கவாஹ்ராஷ
ணெணம் விவொஹநகுயாவவுவெஹா ஜவஹுஙுவெஹ த
வெந ா ஜ்ஜ.

மேற்குறித்த இடத்தில் நான் ஏதொரு கூவொலியும் செய்கின்றிலேன் என்றுபதி சொல்லுவதோல் இதை வித்வத் கோஷ்டியில் நி று பேசவே டும். அல்லது நம் நூல்லாவது எழுதிக் கே டும். உதாஹரித்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியில் இவ் குயாதொரு வொலியுமில்லையாகில் இப்பொழுது இவர் வெளியிட்டுள்ள ஸ்ரீஷ் ஷ்டநூலை இவர் தாமே கிழித்தெறிந்தாராவர். அது வேறுவிஷயம் இதுவே றுவிஷயம் என்றுகூறிச் சிலரையும் நினைத்தாலும் எந், வாக்ஜாலமும் இங்கு விலச்செல்லாது

99 ஸ்ரீ நிஷ்டம் வரணாலயம் கயதிவ ஸ்ரயாத்ரு நாராயணே
வஸுாம்விஸ்ரலபு ாம்வஸஹ யொஜநாம்வஸஹ த ஜ்ரதெபு ம்
ஹி வொலு யதெ ஜாவஸ்க்வம் ஜ்ரயநாமத்ரம் கயதிஹ
ஸ்ரீத்ர ாத்ரவாம்வ்ருத்திலாஜாஹாவஸெக்வநய வஸம்ஜஸபு ஜ்ரம
தெ ? வொலு ம்தெதெத்துஸ்ரு

100 யஸ்ரோஹயொஸ்ரஜொதொஷ வரிஹாரொவிவாவஜஃ
நதஸ்ரெத்ரகதாரஸ்ரொலு ஜ்ரதிநீதிமத்ரியத்ரு தெ ।

ஸ்ரீயிடத்திலுள்ள இரண்டு திருவடி னை ஸ்ரீமந்நாராயண டைய இரண்டு திரு யடி ளோடு சேர்த்து 'ஸ்ரீஸஹாராயண வரண வதாஷ் டு' ' று ள ' தென சொல்லலாம்? ன்கிற ஆக்ஷேபம் போ ா "ஸ்ரீ ர்க்ஷிதமா ஹாவஸ்க்வத் க ஸ்ரீவிஸ்ரிஷ்ட வாரா ாஷவ்ருக்ஷிஸ்த ஹாவஸக்வக்தோடு சேர்த்து வஸதீ கொ ஹதர்ரவமர்ரு ஹாவஸக்வ ஹாவஸ்க்வ விஸ்ரிஷ்ட * என்று எங்ஙே சொல்ல ாமென்கிற ஆக்ஷேபமும் உண் ாகியேதீரும். மாகாரமும் இரண்டிடத்திற்கும் துல்யமெயாகும்

101 ஹாவஸ்ரஸ்ரா ாதஸெவ ஸெஷ யஸிரா ட் வ்ரா ஸெவ ஸத்
ஸ்ரு ஸ்ரிதாஜ்ஞாஸெக்வதம் விஷயம் வஸ்ரிஷ்ரு நிவஸெஹ
ஸ்வயம்வ்ரயொமஃ வா ரம் உஹ்வாஸெஹ்ரா நியதம்,
ஹாஸ ர வா ஸெஹ்ரா ாத்ரு கவஜாதிதுணக்ம் ரா ஸ்ரீயா
ஹா ணிவி ுவெய ுயதியாக்ர, ஜாதிதுவஜாஜ ஸெவா ஷக்ர

இவ்விஷயத்தை ஏற்கனவே நாம் ரஹஸ்ய விமர்சினத்தில் விளக்கியிருக்கிறோமா யால் அதனைக் டாகூடிக்குறினை யதிகள் ' ஆளவந்தார் பி யோகித் விட்டால் உயர்த்தியா என்னும் தப்பு தப்புதான்

ஆளவந்தாருக்ர சாஸ்த்ரார்த்த பு வேறுபட்டுவிடுமோ என்ன?' என்று தம்மவர் ளான சிஷ்யரிடத்தே ரஹஸ்யமாகவும் சொல்லிப் பட்டிருக்கிறோம்

102 ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நமோ வாங்மனஸ அகோசராய நம: ஸ்ரீமதே நாராயணாய நமோ நித்யாய நம: ஸ்ரீமதே நாராயணாய நமோ அனந்தாய நம: ஸ்ரீமதே நாராயணாய நமோ கருடாய நம: ஸ்ரீமதே நாராயணாய நமோ விஷ்வக்ஸேனாய நம:

ஆளவந்தாருடைய திவ்யஸூக்திகளிலே இவ்வனம் சொல்லுகிறவர் ஆச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்தியில் சொல்லுவது வியப்பன்று என்று தெளிவது

103 ஸ்ரீ மதே ராமானுஜாய நமோ வாங்மனஸ அகோசராய நித்யாய நம: ஸ்ரீமதே நாராயணாய நமோ அனந்தாய நம: கருடாய நம: விஷ்வக்ஸேனாய நம: ஸ்ரீமதே நாராயணாய நமோ நம:

மேலே(101ஆம் சுலோகத்தில்) நாம் தெரிவித்தவிஷயம் பொய்யானதென்று இந்தயதிராஜர் ஸாதிப்பதேல் க்ஷமித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துவிட்டு ஸ்வாமிந், அந்த ஆளவந்தார் ஸூக்தி முழுவதற்கும் என்றே ஏதுவரீர் குத்திருவுள்ளம்தான்?' என்று கூப்பிடுகின்றவினவுகின்றன்.

104 ஸ்வஸ்யேவதத்ர வசஸோ ரஹஸ்யதோ(அ)வகாஹ்ய ஸர்வாணி ஸ்வயமேவ ஸர்வவித் விநிவேதயேயமிதி ஸத்ரா வவதீர்ய வாரணம் ஸ்ரீமான் நயம் வதிதுமீஷ்ட யதீந்த்ரயோகீ

105 ஸ்வம்தவதஸ்யயொவவதீர்ய வாரணம் தத்ரதிவேஷ்டு மவிதம் ஸ்வயமேவ தத்ஸ்வஸ்ய தயா வேவேஷ்டு யொஷிதிவ । உத்தம்வஸ்து நிஹிதம் தயம்வக்தி ஸ்வாயீயஸீதம் ச வசோ நிரஸ்ய வம்ஸமயிதும் வரி ராஸி வொ தே ॥

அந்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூ ந்தியில் நமக்கு யாதொரு அவத்யசங் யுமில்லை யென் றும் யதி ள் ஸாதிப்பதால் வெ ஸ்ரீஸூமக்தி ெ விதமாக உபபந்தமாகிறதென்பதை ஸாதி ் ணுமென்று ே ட்டே ் அப்போது யதி ள் வி டகூற ச்ரமப்படவேண்டிவரும் ஆளவ ் தாருடைய அந்த ஸ்ரீஸூ ந்திக்கு யாம் உரைக்கும் உபபத் தி யக் ே ் தின். அங்கு ஆண் ளிடத்திலும் பெண்களிடத் திலும் உள்ளது ஸாவஸ்ருடயஜுமென்றேயன்றே; அது சுலிஸ மாதலால் (ச்லோ. 85ல்) நாம் தெரிவித்திருக்கும் நியமதத்திற்கு ஒத் திருக்கையாலே இது ஸ ஸங்கதமான ப்ரயோகமே யெ ் க

106 ெவளவொஉயி தாயாத் ாவகவாஐ்ஹீதிவெ
ஊவ்ருதெ வஐவ்ஹெகூவக்ஷ்திவ்ஹெதாநாத்ர நியதா
ஸ்ரம்காகலும்கொத்தி சுநெவ் தாஊஸ்ரவாகூவ்ரயொஅ
உவிவ வ்ராஹாவிஸ்ராஜம் வாயா தஜ்ஜாவீஷ்டயா
வி ஸ வ்ருதிஜநொ நவ்ஹத்ர நொஅஜ்ஹதி ॥

பெ ் ளிடத்துள்ள ஸ்தநத்தையும் ஆண்களிடத்துள்ள ே ஸத் தையும் விவக்ஷித்து "ஸஹயித ஸாரவ்ருஜ காவகவவாநு" என்று ப்ரயோகிப்பதாலல் வஸ்துலேஹம் ாண்ை யாலே இ ் கே ் ை யுண்டாகப்ப ் தியுண்டு. ஆனல் இத்தகைய ப்ரயோ மும் ஸாதுவேயென்று ெ ள்வாருமுளர். வஸ்து லேஹமிருக் வேணுமென்கிற நியமம் அவசியமன்று என்பது அன்னவர்களது ெ ள்கையாகும். இதுவும் நமக்கு உடன்பாடே ் ஆகிலும் இப் போது இதைப்பற்றி விமர்சிக் ப்புகுன்றிலோம்.

107 ஊவெதஞ்ர யாஸஹெதி உதொ வெஹாஜவஸ்ரெ
ஸ்ரூரொஃ யஉ ஃகாரணவ்யொஜ நநாதவர்ஸ்ரா
ஸெஷவவாதெஸ்வந தத்ரஸ்வநவியாஜ்வயொஹிஜ க
ஊதஸ்ரெவநவ்ஸவர்ஸ்யா நாயாவெதிதிவ்ராவஜி
விவாயாசநாத்ர தவிஷ்ஷாஃ ॥

* ஸ்ரீயாஸஹாத ஊவெதஞ் ஸாஸ்ரதி * என்று ந்யாய ஸித் தாந் நத்தில் ப்ரயோகித்தருளியுள்ள தேசிகனது திருவுள்ளக்ணை ஆழ்ந்துபார்ப்போமாயின் வ்ருத்தவிவாஹஸ்தலத்தில் ஆசீர்வாதம் உதி ் ச்சிறிதும் இடமில்லை; ஏனென்றால், பிராட்டி பக்கல் மாத்

திரமேயிருக்கூடியதான ராயாகுரகுவய ஃத் தலமஃ ஹி
ஷமான வதிகுவத்தோடே சேர்த்து அ யிரண் டயும் வதி
நிஷமா க்கூறியிருகையாலே இது யதி ளி ள் கு ாதி
ராகும். இ குச் சொல்லமே டிய விஷய ளைப்பற்றி ரத் பரீக்ஷா
என்று தனியே ஒரு ரந்தமியற்றியுள்ளதலால் அது டு
ளி

108 கிலுகுயம் யிதெநவுயவிஉணை மாஜம் ருவஜ்ஹாதி ாம்
விதெது நிகுஷிவ நிவி ுவாதகுணிகாம் பாம்காம்கு ொரா
நகுயநீ ு வளவஜ்ஹ ுர்கூ்ரதஜ்ஹுயெ வரணாரகுவா
யெழுகுருவுஹெதொவை ுராசு ஜீயாகுஜ்ஞ லுமவதரு
ஹொ வழுவதாஷாஜருகுவ ாமகுஷ்தா ॥

பலசொல் வி என்? நாம் 80 ஆம் சுலோ த்தில் தெரிவித்த நியமம்
சிக் க் ொள்ளத்தகும். ஆ ேவ வி ாத தலத்தி் ஸ்ரீரூப
வி சஷணத்திலும் ாராய ரூப விசேஷ்யத்திலுமுள்ளதா ச்
சொ் லப்படுகிற திரு டி யெ் ஹும்வஸ்து யி் ஹிருமேயாத
லால் ஸ்ரீ விசிஷ்டநாராயணனிடத்தி் வரணவதாஷயவதா
வு ஹாரம் பண்ணுவ பொரு் தியதே ் று ொ் .

109 சுவதீகுவெதெது வவதீகுவெஜெது z
வருவெஹாவிஉருஜாநா கிஜெவிகுவவஹம்வுரா
வ்வதீகுவெ தெது ஜிதாzஹ்ஸ்ரீதிவாணுராம்
குவஉநுவஸு குவஸுராஹ்ஸி ஸாம்கா யதீந்ரு

110 வவதீகுவெஜெது ஜிதா ய ஜுருதெவெசு
வவதீகுவெஜெதூாம்விவம்வுராச காவஸுராசு
ஜிதாவா வத ஷூம்சிதெருஷ ஸ காரா
வ
ருஜொய்ரு ம் வாருிஸவஸுாவி நவஸுாசு

ஐந்தாவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று

சுய ஔஜிதுவுரவுாவநவர ஷ ஂ வரிஜ்ஹஓ

111 ஸ்ரீ தெ நவிஔஷணம ஸஹவதி நுவ்ஷம கீஉயஂயதெ
விஷெ ணே ஂவாஉயாஂம யமாஹிபரணம தஇசுஸ்ரியொ
வீதுவு ஂடி சுயஂம்ஷ்ஹாரயி தாம்கிதெதிலவஜீயா நாம
ஔரவிஜம தம் தவறி ஹ்ஷ்ஹாரணஜெதஉதுத் கயம
வஜிஜெவுஉ ஹ்ஷ்ஹ கிம்வி நா

எம்பெருமானு டய அடியிணைகள்போலே பிராட்டியின் அடி யிணையும் உபாயமென்று தெரிவிப்பதற் காகவே த்வயத்தில் பூருபத் பதம் என்கிற சொல்ல வெற்றிபெறவேணுமாகில் சரணபதத் தி மேல் பஹா சப்தமிருந்தே தீரவேண்டும்

112 ஸ்ரீவரணயாக்ஷ நாராயணவரணாவி துவெஹா யதி
வஸ்வாஜீஃ ஸவஉஹிஉதாயஂவஜிஜிஃ காஉம்வாவவாஜநவு
யா நதத்ஹ்ஜிம்

113 தாஉயக்ஷ்ஹுவெ வஹாசுவம வரணவஜொவரி நக
ஸ்ரிஜிஹ ாம்கெக்ஷசு யதுதா காம்சுக்ஷிதஜெதசு
தத்ரத உயவ்ஷி நிஃயீயதாம நிவாணா ।

114 வீதாவஉஜெதராவவவரணள ஸராதொ நிவீயயா
ாவ —துாக்திதவ்ஷா வீதாவாஉ நிவீய நஉவீரி
த வஸ்வாசுகீழ்

115 வீதாவாஉவஜெதள ராவவவவாஉள நுவீயயஉர
த ஐதுாதெத்தா வதாணஂாம வாஉாநாஉவி நிவீ
யநம வாஹஉழ்

ஸ்ரீசரண ளோடுகூடிய நாராயண சரணங்கள்" என்றிருக்கால் யதி ஸுக்கு இஷ்டஸித்தி செவ்வனேபாகும். த்வயத்திலோ ஆப் படியில்லை நாராயணன் ஸ்ரீஸமேதன் என்றிவ்வளவேயுள்ளது. இதனால் இஷ்டஸித்தியுண்டாகாது பரதன் பிராஸமேதனான ராவனுடய திருவடி ளை நுடினதை என்றால் ஸீதையின் திருவடி ளையும் நுடினதாப் பொருள் கூறலாகுமோ?

116 ஸுரொவ்ஹஹாரவ்ருநிவீயுவாஹாவிதெருதஹாஹாய
கூரதம் ஹ்ரஹ்வம்ஹம் வவ்ஹுாத்ஜநாவ்ருத ஈரொலா
தெலொம் தஹ்வாவிகாஶம் விரஹீகூர்ஷிஷ்வெ ॥

117 வஹாரவெ்ருதெருதத்வஹவிலவவிதா ஹாரவ்ஹவியெ
வகாரவ கெக்ஷாணீரொா உஈநிவெஹநிவீயாதிதிவாரு ।
வெரெஶு, வஸவம ஸ்ரஹத்வஹவிலவ தஸ்ரூாவி கஹஶ்ரா
வஹகக்ஷம் யாஹ்ஜாயாம்க்ரூதிர்ரிஹ வெரெஸ்ரூாஈருஹயிகூ।

ரகுவம்ஶத்தில் ஸுரொவ்ஹஹாரவ்ருநிவீயுவாஹள என்
றுள்ளதேயன்றி வாஹாநு என்றில்லையே எ ்று ெ ்டு ப்
ஸுகிறவாதம் பய ற்றதேயாம். ஏனெனில் திலீபன் வஸிஷ்ட
முனிவர்க்குச் செய்த பாதபூடனத்தை அவருடைய மனைவியின்
முன்னிலையில் செய்தான் என்பதுதான் (வஹாரவ்ரு) என்பதனால்
கிடைக்கும் ஆசார்யபத்நிக்ரமம் பாதபூடனம் பண்ணுவ ்து எ ்று
தேறுது இவ் ்ணாவ வேத்வயத்திலும் ஸ்ரீமத் பதத்திரால்
பிராட்டியின் முன்னிலையில் நாராயணனிடத்தில் ப்ரபத்திபண்ணுவ
தாகமாத்திர பலிக்கும். வேறுவிதமான எண்ண ்ள் பழுது

118 வஸதாவதெவாருவிதெதாயி ம்கிம் வயுவ்ரதீக்ஷ்யம் ?
நவநம் வ்ரதீக்ஷா ஊதூஷ்ருவ்ருதெ வெஜிஹஉவஸ்ரிஷ்டம்
நொவாயதா ஸ்ரீவஹயொவ்ஹ வஸிஜ்யுஸு

119 வா ாதுவ்ரு ஹீவதெஸ்ரூாணயொலஹ்ருதெ வ
வாதெதிவெஸு நா ாதுாம்ஸ்ரி நிவாத வுஹிஹயா
தெுஷா வவொவிவெவாரீ வாக்ஷிக்ஷும்வா ாஹ்ப
ணாதி வஸிவெ நாநுஸு, தஹ்ம்வெஸ்ரூாராவி வ்ருாவெ்ச
தெ்ஷவ நகஉஹுதா வுஹாஷ்வவொZவஸ்ரும்ஹவெஸு
வாஹஹழ்

பிராட்டியின் முன் நிலையி ராயண ப்ரபத்தி செய் தெ ்கிற
வ் ளவு தேறிஞல் போதுமே வேறொ ்று தேறவே ்டிய
தில்லையே எ ்னில் அப்போது பிராட்டி ்கு உபாயத்வமென்கிற
பேச்சு இல்லையாகவேண்டும். மந்த்ரியோடுகூடின மன்னவனு டைய
இரண்டு ால் ளில் சேவ ன் விழுந்தாலு ்ருல் மந்த்ரி பி முன்
னிலையி (அதாவது மந்த்ரி பார்த்து ொ ்டிருக்கையில்) மன்

வன் ாலில்விழுந்ததா ஏற்படுமேயன்றி மந்த்ரியின் ாலிலும் விழுந்ததா ஏற்படாது. அப்படி ஏற்பட ே ணுமானால் நான்கு ால் ளென்று ாட்டியேயா வேண்டும்

120 தஜ்ஜீவஹயொரவீஹ ரராணாவாவ்ருத்யுதாஷ்வா
ரணம் வெஹிவ்ருத தஹா வைஹ்ருக்திகுநா வ்ருவ
ெஹவ வா நாஜநி தவாசு வம்க வாவ்ரீ நீ வ
ராஷகாரசெவவாரம் திஷ்டீ தூவாயெஷ்டிஹம்
வஜஜ்ஹவதஜம் பூராவாஹ்ருதெதிஷ்டீதி ॥

[பொருள் ஸ்பஷ்டமே]

1 1 ருக்ஷீநாராயணாவ-ாவவாஷி யதிவதெ! ஜீவ்ரு
வாஹாரவிந ஜம் ஜஜம்ஜாவவியொகம் கிஜ நவஹஜத
நொசு ஜீஜெதாஜிவ்ருஜக்ஷம் கவாஹெவ்ஷாட நா
யாமஃ கியதஜ்ஜதி ஜநவ்ருத்தி தாவெஜிவாம் ா
வெவ்ருக்ஷணா வ்ரவொயாயாழுசிதி வவிநயம் ஜ்ஞா
வயெ, தவ வவி

லக்ஷ்மீநாராய ண ுட ய அர்ச்சைத் திருமேனியில் ான்கு திரு டி ள ஒருநாளும் ேவித்ததில்லையா ? எதற் ாக இந்த கேள்வி யென்னில் லக்ஷ்மீநாராயணன் ான்கு திருவடி ளோடு கூடியவ ் என்பது ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகவேயிருக்க இதில் வி ாத மேன்? என்று ாட்டுவதற்கா வே

122 வவதீகுவெதூ'ஹ்ருதாஷ்டாஹயொமீ
தூஹொவாகூவெதாவ்ருஷ்டி லகுயாஜ்ஞவிஜ்ஞாஷ்ஃ
ஷ்டுவெஷ்டிஜ்ஞ, ஜதி ஷ்ட்ராவிவாஹாஜ்ஞ யதீஜ்ஞாஜ்ஞ
சுநாயாவஸவெஜ்ஞம் வஜ்ஞாஹ்ருதூயயெயதி ।

123 ஜீஜ்ஞகெகுநவிஜ்ஞாஷிதெ நலஜ்ஞவாஜ்ஞநாராயணை
கிம்கவிஹ ஜீஜெதுகுநவிஜ்ஞாஷிதாஷ்டி தஜிஜ்ஞம் வஜ்ஞவ
கூராஜ்ஞயூவ்ருதாழ் சுவஸாஜ்ஞயூஜ்ஞநதாவஸ்ர யாஜ்ஞயூஜ்ஞ
ஹொ ஜாம்வெதுவ்ருஜ்ஷ்டீஜ்ஞயூஜ்ஞம் நஜ் ஜீஜீஜ்ஞமஜ்ஞகுவ்ருவிலாதி,
ஜ்ஞாணஜ்ஞாணவ்ருவ்ருஷ்ரு-குவம்வஜ்ஞிதஜ்ஞ் ॥

த் யத்தில் 'ஸ்ரீமந்நாராயண ரணௌள எ ணமல் ஸ்ரீ ராண எ று இருப்பன, நன்கு தே கிணல் பெருமாளுக்கும் பிராட் குழுள்ள ஊம்வெதும் நம்போன்றவர் ரு கிருக்கும் ஊம்வெதும் போன்ற ஜாதிவ்ய தி ருக்கும் உவுமாணங் ருக்குழுண் டான பிரியாச் சேர்த்தி போலேயாதலால் நாராயணன் நா கு திருவடி ளோடுகூடியேயாயிற்றிருப்பது

124 வெவெதூய வகஷுது ஜதுவிஹிதெ வுதூவாஷ்
யொயஜூஷ்யம் வாஹிதும் ஜமதீக்ஷுதெ நஹி
வாந ஸ்ரீஸ்ரீம்யொவ்ஷஜூஷ்யம் ஸ்ரீஜஞ்ஹரிதீக்ஷு
வெயதி யதெ. வளஹாஷுதொஜாத விசு தவிந்ர
வாஜ தாஷ்டயம் நிஜஜூஷ்யா வெவி ஷ ுவெ ஸ,
நவி டி

பா ய த்திலுல் ஸ்ரீம நாராயணனே தி ள் ஒரு ால் லேவி ப்
பெற்றுல் ா கு திரு டி ளோடு லேவிக்க நேருமேயன்றி
இர டு திருவடிகள் மாத்திரமேயா ஒரு ாலும் லேவி கநேராது

125 ஸ்ரீயாக்ஷவுஹ்ரெஸாதா ரணதா யாக்ஷெதிவெஜா
வுதெ ஏஜ்ஞெ தவிந்ர கயம்ஷ்டிதம் விவயநம்? தஸ்ரா
வவஜ்ஞம்வெஷ்ரா ஜதுாவெக்ஷுவ உஜெதிவெஜிஜிஹ்ர
ஷ்ரகஜம் ஸ்ரியஃவாஜயொஃ காம்க்ஷாயாவிரஹாசுவ
ஷ்ரு தி வசநம் வூாயொஜி யாக்ஷ்ம தாதசு

ஸ்ரீமந்நாராய ணுக்கு நான்கு திருவடிகளேயுள்ளனவாம் என்னில், த்வயத்தில் த்விவசனமேயிருப்பது பிசா வேண்டிவருமே என்று ஆசேக்ஷபிக் கூடும். ஸ்ரீ சர ் ளுக்கு விவக்ஷையில்லாமை பற்றியே த்வி சனமுள்ளதாதலால் ஆசேக்ஷபம் அநவ ரம்.

126 ததாம்க்ஷாவிரஹொநஹீதி ஜமஜ்ஞயெ தாநுவ்ரதி
வெரோதிதம் ஷுக்ஷீவாஜவிவக்ஷணெ விவசநம் நவ்யா
திதி வூாக்ஷ்தெந வவஞ்ஞாத்ர விவக்ஷணாநு
வாரணாசு வெயாவ்ரயொமாக்ஷிதம் யதிஞ்ஞாவி
நவொஜ்ஞாத்ரயுலதெ ஷ்ரா நம்விவெகிநு யதெ

த்வயத்தில் உபாயத்வேந வரணம் ஸ்ரீசரண, களிலும் விவக்ஷிதந் தா ' எ று சொ னவர் ஸ்ரீ நோ கியே ஆச்சா பி ஸ்ரீ

ஆபத்தி ெ ாடுத், ருளினர். ஆ தே ஷிவ ஸூ ்குத் த ாறு த்விவசநமும் பொருந்தும் பஹுவசநமும் பொரு ்து

127 ஶுக்ஷீவாஉவிவக்ஷணாஅயுவிரஹாஜீதுாக்தொவாஅ
தீ ஶ்ரீஉத்துஅயுகிவெபாநாசு ஶஉவெஹா ஶ்ரீவாஉகா
க்ஷாவுாதிः? ஐதெுவம் யஜிவ்யுஹுவெத நநாயெத
ஶ்ரீஉத்துஅயுாதுலொ வாயுகும் நிமஜாஞ்ஞெஶிக
உாவெவெயுகுவெ்ராஜிதம் தகுஅயா

128 கூநயுகும்யஜி ஶ்ரீஉத்துஅயுாதுதாஅவுயா
தவிெஉவவயு் வொஉுவெயுாத்திதிாதுலஅவிஷ்டுதி

ஶ்ரீசாண ்கரந்து விவக்ஷியில்லாமைபற்றிய த்தி சமூள்
ளது என்று எ ்ங்ஙனே சொல்லக்கூடும்? ஶ்ரீமத் பதம் ்பஷ்ட
மாக இருக்கும்போது ஶ்ரீச . ங்களே விவக்ஷியாமலிரு ் வழி வில்
லையே . என்று ஆ ்க்ஷேபிக்கக்கூடும் த் யத்தில் ஶ்ரீமத்வஜொவா
ஹாநத்திற்கு ப்ரயோஜ ம் தேசிகன் அருளிச்செய்கிறபடி உணர
வேணும். ஶ்ரீமத் பதத்திற்கு ஸர்வாத்மநா வெயுமும் வ ்
தாலன்றே ஆ ்க்ஷேபத்திற்கு அவ ாசமுண்டாம்

129 விஶ்வஷணாவிஶிஷ்டாவ்யகயநம் விஶ்வஷ்டுஷ்ட
யஸு வ்ரவிஜ்யுதி நதஜ்யுஶாலுவதி வாயுகு வ்ர
ஶஃ விஶ்வஷ்டுவ வெ வத்ர கவ நதகியாயொஜிதா
விஶ்வஷ்டுஶ்ணவொஷணா வி ஜி தி வி ய ா
வாயுகுதா

10 உ்ஷ்டாலு ஷ்ணுகு , வவாஜி நஜ்ய வெ ா
விஷ்டொதிஷ்டதீதி ஆவெதளத்ர வ்ரயொஜள
கூ்ஶாஜஹ லவெதாஉ்ஹாஹ்ரதுர் ஹுள கூவெ்
உ்ஷ்டுயுகுயொஷ்டுாஉயத்ர வாி நெ நகி ாயொ
ஜஹாகு ம லவெதாவவிஶ்வஷ்ம வ்ர ட திவாஸ்ம
வவ்ர காரகுவ ீஷ்டா।

ஆங்கா ்கு விசேஷ்ய ்ருக்கு விசேஷணமிடுவது இர ்டுபடியா
ஸார்த்த மாகிறது. ( ) விசேஷ்யத்திற்குப்போலே விசேஷணத்
திற்கும் ்ரி ்யயி ் அ ்வயம் தெரிவிப்பது ஒருபடி. (2) அ ் னே

க்ரியா நயமில்லையாயினும் அந்த விசேஷணத்திலேவிசேஷ்யத்திற்கு ஒரு அதிசயத்தைத் தெரிவிப்பது மற்றொருபடி. தயாஹி* ஸவைரிவாரொ ராஜாஜ்ஞாம்* என் இங்கு ஆபாதரமணீயமான ராஜாவாகிற விசேஷ்யத்திற்குப்போலவே பரி ராரூப விசேஷணத்திற்கும் கஜபுதயா அங்வயமுண்டாதலால் இத்தை ய பிரயோ ள் முதல்வகைக்கு உதாஹரணம். (2) * ஸவைரிவாரொராஜா ஸிம்ஹாவஸ உயிதிஷ்டதி * என் ல் இ கு அங்கனேயில்லை சிங் ாசனத்தில் ற்றிருக்கின்ற அர ச பரிவார ள் புடைசூழ விருப்பவன் என்று மாத்திரம் பொருள் படுமாதலால் இ கு விசேஷணம் விசேஷ்யவஸ்துவி ஒரு அதி யத்தைக்காட்டுவது மாத்திரமாகி இரண்டாவது வ கு உதாஹரணமாயிற்று.

131 க்ரியா நயி விஸெஷணம் லவதிவா நவெதீ ரூபீ விவா
ரகரு நா கூலொ வூலவதீ தி வம்விதெ தாது வி
ஸெஷணவிஸெஷிதம் யதிவிஸெஷ்யவஸ்து க்ரியாவ
நயி நிரீக்ஷ்யதெ, லவதிதஹி ததெதூவ வா

விசேஷணத்திற்கு க்ரியையில் அங்வயமுண்டா இல்லையா என்கிற விசாரம் எங்கே உண்டாகுமென்னில் விசேஷண விசிஷ்டமாக ப்ரயோகி ப்பட்டிருக்கிற விசேஷ்யவஸ்துவுக்கு க்ரியையில் அங் வயம் எங்கே ப்படுமோ அ கேதான் விசேஷணத்திற்கும் க்ரியாநயமு டா இல்லையா என் கிற விசாரமே ப்ரஸக்தமாகும்.

132 ஸஸாவஹிதஜாயவ் வூணத ஜதுஷ்டயெ துதவெசு
க்ரியா நயி விதொகுதெதவது விஸெஷ்யஜெ துதது
தம் விஸெஷணஜவீஹ கிம்லவதி தசுக்ரியாயொமு
லாதி வூலவதிது வம் வாயமனை விவாரொ
ஹய

* ஸ்ரீஜாது நாராயணம் நஜஹ்ரு தம்* என்றால் இங்கு விசேஷ்ய பூத நாராயணனுக்கு க்ரியாந்வயம ஸ்பஷ்டமாயிருப்பதால் ஸ்ரீரூப விசேஷணத்திற்கும் இங்கே க்ரி யா நயமுண்டா இல்லையா என்கிற விசாரம் வித்வான் ருக்கு ணடாகலாம்

133 விஸெஷ்யவஸ்து யதுத க்ரியா நயம் நவிந்தெத
லதெ ய தயாவிதெ விஸெஷணெ விவாரணா

ஜியவாநவி ஃயொஷ்யலக்ஷதசாயவஸ்ய நக்ரியா
ஸஜ்ஜநயொஷி க்ஷ்ம்தா தஸ்ய வாஜயொஹி ஃகெவஜ்ரி

134 தஜ்ஜநயிக்ரியா ஜ்ஞ்ய ஸ்ரீயொஷிவா நதி தஸ்ய
விசாரணா விஜஸ்ரூகெஷ்ட விஷயம்வரம்ஸ்ரிஸ்ரு
விஸ்ரூஷணவ்ரயொஜநம்தூ கா தெ வ விதேயதாம்
க்ரியாநயிகவொவரொ விசாரணதி ஹாவஸ்யதாம்

எவ்விடத்தில் விசேஷ்யவஸ்துவுக்கே ரியாங்வயமில்லையோ அவ விடத்தில் விசேஷணத்திற்கு க்ரியாநயத்தைப்பற்றின விசாரம் ஸுகரம் அப்ரஸக்தம் த்வயத்தில் ஸ்ரீ தெஜ்ஞ விஸ்ரூஷித ணன நாராயணனுக்கு க்ரியாநயம் ரா பதில்லை. நாரா டய சர ருஷ் யண்ஸ்ரீ அம்தர்ள்ளது வனவது நாரா யணரூப விசேஷ்யத்திற்தே க்ரியாஜ்ஞ மில்லாதவிடத்தில் ஸ்ரீரூப விசேஷணத்திற்கு க்ரியாநயத்தைப்பற்றிப் போராடுவது மி வும் வியப்பே. விசேஷணத்தின் வாயுகுணத்தைப்பற்றி எவ் ளவும் சிந் த செய்யலாம். க்ரியாநயத்தைப்பற்றி விசாரம் இ குஹாவஸ்யமேயாம்.

135 சுயொஜ்ஞஸ்ரஜ்ஞயொஷ்ஜெஜ்ஜீவ்யலொயவகுநா
க்ரியாநயம் கஜ்ஜ்ஷ்வெஜிஸ்ரூஷணவ்யவாஜ்ஜ்ஹலொ
வரம்தூ ஸஜ்ஜவஸக்தித்தம் கயம்விஜவ்யவஸ்ய நஜ்ஜ்ஹீ
தவ்யவஸ்யஜெவவஜ்ஜ்ஜீதெதநிஃயீயதாம்ஜ்ஞ்யஜ்ஜ்ஹ்யஜ்ஜி

இப்படிப்பட்ட இடங்களில் உஜீவ்யலொயவரஜ்ஞளியாதே விசேஷ்யத்திற்கும் க்ரியாநயமுடாகி தவிஸ்ரூஷணத்திற்கும் க்ரியாநயமுண்டாவதாகக் கொள்ளுகிறமெயினில் அது வேறு விஷயம ஸஜ்ஜவஸக்தியிஜ்ஞல் விளைகிற லொயபலலெவறும் உாநவலொய்யமென்று தொ செல்லுகிறவிஷயம் டநிற் க்கடவது

136 வகுவஸ்ரூவ்யவஸ்ரூ க்ரியாம்ஜ்ஞ்ஹார
வாயுஸ்ரூவ்யவஸ்ரூ க்ரியாம்ஸ்ரஹார ।
ரூஸ்ரூாவிசாவ்ஜ்ஞ தூரயெஜ்ஞதிஸ்ரூக
வஜெஜ்ஞ விவாஜெஜ்ஞயசஜ்ஞவைதிஸ்ரூாஜி ॥

137 யாவாநுரகுவுவுலாரொலவதி நகாயதெ. வா
யுரகுவுவுவி வ்ராத்தாவாநெவலாரு கிதி
விஜ்ஞதாசு தகுவித்துவி லகியாம் ஜம்ஜவ்வம்
வவ்ஷு மெநகாந்ரவாரமததாலாஷணம் வொரு
உவெழுதிதுஷா நாயபரிக்ஷா லவஹரிஸ்விதா
காம்மதிம் வ்ராவஹத

யதிள் தம்மு டய நூலில் (33 பக்கத்தில்) தம் வாதத்திற்கு வ்யாநாவஷ்டம்பமாகத் தெரிவிக்கும் விஷயம் ஒன்ற. அ்தா
து, உலயவஸம்வம்யியானதொன்ற வாகுவிரிஷ்டாவர நிஷ்ட ர வ்யவஹரிப்பது பொருந்தமாட்டாதென்பதே இங்க
ன இவர் சொல்லுவது பொருத்தமற்றதென்பதைக் கீழே நாம் பல
பல படிகளால் நிரூபித்திரு ்கிறோம். இப்போதும் ஒரு சிறு விஷய
த்தினால் நிரூபிக்கிறோம். 'ஒரு ரூபாய் நாலு பலம் எடையுள்ளது
என்று ஒருவன் சொல்லுவதா வத்து ரெ ்தோம் அர
ை ாடு கூடிய ஒரு ரூபாய் (1½ ரூ) எத்தனை பலம் எடையுள்ளது?
ன்று கேட்டால் ஆறு ரூபாய் எடையுள்ளது என்று சொல்லுவா
னையல்லது வேறொன்றும் சொல்லகில்லான். இதை வடமொழியில்
வ்யவஹரிக்குமி ்து வ ாரகுவும் வயுவதாஷ்டயவிதம்,
வாயுரெகாரகுவும் வயுவஷ்டவிதம் என ்றே வ்யவஹரிப்
போம் இங்கு வயுவஷ்டவிதகுவமென்பது சயுரகுவுத்திலு
மில்லை வாகுரகுவுத்திலுமில்லை. விதாவு உலயவஸம்வம்யியே
யென்னத்த ்தி ்லை இதை வாயுரகுவு நிஷ்டமாகச் சொல்
லுவ த அபலபிக்கமுடியாது. அபலபிக்கப்பார்ப்பது வ்ரதுகுஷ
வாயிதமேயாகும். ஆகவே உலயவஸம்வம்யிநாவஷ்டந
வயுவஷ்டவிதகுவரகுவவஷ்டாநம், வாகுவிரிஷ்டாவர நிஷ்ட
செவநம சயுரவிரிவெஷ்டகுநிஷ்டசெவநம, வ்யவஹாரம் ஸம்
ப்ரதிபந்மென்று யதிளை சுமதுரா இரசயோர்ந்துவிட்டது.
ஆ பின்பு இவர் தெரிவித்த நியாயம் நிரயுகுமாயிற்று இங்
ஙனே ண்ணிறந்த தாஹரணங்ள் காட்டலாம். ஸகுடும்பனை

ந ஓருநாளை குக் குறுணீ அரிசிச்சோறு உ பேன் என்றிப் படிப்பட்ட வ்யவ ர கள் ஹ ந்ஹ்ஹங் ளாகவே ர தி றன வாதலால் யதி னின் விவாதம் சுவிஜ்ஞாடீ உணீயமெ தகாம் ஆறு து பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

சுய வ்ரதிவக்ஷிஹ்ரதெந்ஹாத்தி ப ய வரிபரீய ந வரிவெஹ்ஹ ஸ்வரூபம்.

138 சுயாதீஹிய-துதி்ம்ரஹ்வெஷ வ்ஹ ஹ்ர தெ ந்ஹ்ய வி தா நு ஸ்வஹ-ஹ்ரு விஷயா நயிக்ரு தா தூ க்ரியதெ வரி பரீய நடி

13 தா தஸ்வெஹ்வா ஹ நலொஜ நஃ வ்ரு ய ஸ்ரு வ்ரு தூ ஸ்ரு ர்ரு ஹ்ரு ஸ்வெ தா தம் வ ர்ரு தூ ஸ்வ ஹ ந்வி தொ ஸ்ரு ஹவ்ரு ய ஸ்ரு கா வ தீ தூ ஸ்வ ள வாக்ஷி ஸ்ர ஸ்வ ஹ்ரு ஷ ய தி் வ ர ஸ்ரு ஹ்ரு தி லொ கா வி ஸ்ரு ஸ்ரு வ்ரு ஸ க்ஷி் ஹ்ரு ஸ்வெ ஹ வி ஸ்ரு ஸ்ரு வ ஸ்ரு வி ஸ்ரு ந ஸ்ரு ஸ்ரு ல வ தீ தூ ஸ்ரு வெ ர வ நீ ய ஃ ந க்ஷி

140 உவா தூ ய ஃ தூ ஸ்ரு ஷி வ்ஹ ஸ்ரு ஹ்ரு ய ஃ த க்ஷ
தி வெ ர வி வெ தி வெ ந த தூ வெ ர க்ஷ ழ்
சு த ஸ்வ ஸ்வ-ழு வெ ஸ்வ தூ வெ வ ஷ ஃ ஸ்ரு ஸ்ரு ஷி
ஸ்வ ர வெ ர வ நீ யா வி வெ கி ஸ்ரு ர சா வெ ஜ்ஜெ ஃ

(ஸ்ரு ஹ்ரு ய ஸ ர தா ழ ஃ வ ந கெ வெ ந வ ஸ்ரு ஹ்ரு கெ ந கு ழ்ரு தெ)

141 வி தா த ந ய ஸ்வ ம்ய ஸ்ர த வ்ரு ய ஸ்ர கெ ர ஃ ந ஜ க்ஷ தீ தூ வெ ஹ்ரு ய தி ரி ஃ ம்வ வ° கி தி ஃ ர ழ ய தூ ர ஃ ர ர க்ஷ வி ஹி ஸ த ர வ ஹ்ஹ ஸ்ரு வெ ந° ச் ய ந ஃ தூ ஸ்வ ம்ஸ்ரு ழ்ரு தெ த த ஸ்வ ஃ நி ச ழ ந ந ல வ தீ தி நி ஸ்ரு வ்ரு வ ழ்

142 ஸ்ரு ர ய ர தூ ந ர வ யெ ம வி த ஸ்ரு ரி ஹ வ்ரு ய ஸ்ர ஸ்வ ர் ஹ்ஹ ஸ ர ர வி ஹ ஸ்ர க்ஷி் ந ர ஸ்வ ம்வ ஜ ர, த தெ ர வி ஹ்ரு வ ஸி ந கெ ழ்ரு ய ர வ ஹ்ஹ ஸ்வ வ ஹ்ரு ம்ஸ்ரு வெ ர ஃ ழ்ரு வ்ஹ ர ஃ ந வ ந ந

மது நஸி கலிதவா நது தஹெது தஹீயாவே
ஜி கா விமெயா வரகூ தவிஷயவவ்யாது ஹி
ஸெவ நஸ்ய நது

யதி னி நூஸி [ப ம் 33ல்] "வ்யவ்கம்வேதி ஒஜநம்
விதரிவ லோஜாநெ வவே து விதா வ்யவ்களஒநள
லோஜ்ஞெ ஐதி நவ்யயொம என்று ஒருக்ரந்தத்தில் எழுதி
யிருப்பதா டடப்படுகிறது. வ்யவ்கமும் ஓதரமுமாகிற
இர ணயும் ஒரு சே உண்பது அஸம்பாவிதமல்லா மயாலும்
நிஷ்பலவா ந்திஞல் அப்படியே வொயம் பிறக் க்கூடுமாத
லாலும் சே றுவிதமா விவக்ஷிதமானது ஸித்தி கவழியி லென்
ப அந்த ர்த்தாரு டய அபிப்ராடம். அது வரக்குத
ஸ்த த்திற்கு மி வுப் அநுபயு தம்.

143 தாதெ ரகுவ்யவ்ஹம் தயெவ தநய ரகுவ்
ஹயம் வாஹ்னிவெசு தாதெ ரகுவ்வதரோஷ்வாநு
வஹரோத ஹதரோக்ஷ்வி ஷ்யரோவெவலொ வரதெ
தரோ தி ரம்கிடஜந லகுஹிதெத ஸம்ஸ்தரோயொ
நொஜாநாதி ய நரோ வொயவஸரணிவ்ஹவெ தி
வெதாயரோதசு

144 வனெகெகவிந வவ்ஹரோ ஹாவ்ஹ தஹலிஜ்ஞ:
தாஹ்ரகாகூவாஹ்வேயதுவனவெதெ நவஹ்ரு
குகஷ்வா வாஹளஹாவயவதரோஸ்ர தயெதி
ஜ்ஞாநம் வி நாவ்ஹி வவொயம் குலதாம் ந

145 "ஹரணெஜவொணாஹ நாலெஜவெணேரு
ஹதி ஸ்ரீஹாசாயரு வாஹொக்ஸீதவா
சுவஜ்ஞநிஷ்ரு நாவஸ்ரவுகசுவம்
நிரவொயவஸிஜம் ஹ்ரஜம்வெஷிதவ்ரு ॥

146 வரணாநி தி வஹரோவஸ்ர ஹ்ர ாரலெஷெஸ்ர
யொ நா வெஹ்ருசு ஹதிவஸவஹ்வ ாரொ நெஹா
நீதிதரோஸீரி தம்ஹவதி

சு சப்தம் பஹரோவசநாந்த ா இருந்தாலும் அந்த பஹரோவசநத்
த ஹ்ர ாரா ர ா நபிப்பித்து விடக்கூடுமாதலால்

பிரா' டி'ரின் இருவடிபிணை யயும் சேர்த்து பஹு வசநார்த்தமாக்க முடியாதே என்கிற சிலருடைய கூவொஹ்வும் வரிஹ்ரூகம்

147 ஸ்ரீஸ்ரீ நாயமதஹிதாம் ஜிமஹிஷொ ஸ்ரீயாக்ஷ நாராய
ணாவிதேவம் லவதாஹ்ரியொமஹ்தியத்தூாவாஹ்வுதெ
தஹவஸ் வாஹ்ஹூஹ்வாஉவநஹ்ரியெ மகுநாம் ஸா
ஹ்ரம்நவொஹாம்க்ஷ ம் கீஹ்ரிமுஹாரீதிராத்ர கயு
ெ தேதாே ளந யதெ

யதி ரின் நூலில் (பக்கம் 34ல்) சில சுவஹ்ரெ ாமாவதி காட்டப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் சுஹ்லாெந இவ்விஷயமாக இங்கு நாம் எழுதும் ச்லோகங் ள் வ்யுத்பந்நர் ருக்கு எளிதாகவே பொருள்படுமாதலால் உரையெழுதாது விடப்பட்டது.

148 வாஉவ்ருக்தி வஹாகுவஉ தூஹ்ரி யயாவாஹி ஹ்ஸாஉ்வுாடி
தம் தஉதாயாநிராகிவ்ருதாம் உயாரிவாவ்ருக்தி ஹிதா
தூ ஹ்ஸ ெ ரு சுயஃம்ஹிகுவிஹாநவாயசி திெசு
கணைஃவிகாெ ஃாநதசு ஷட்டம்வதுக ஷ்டகம்ஃராக
சிதாஉள வஹாெகுவாத்ரிதெ

149 வஹவ ாரிராஹ்வா வஹா வ்ருக்திவொய
ரூஉாநகுஷாா சுவ்ருநாவா வஹாகுவ்
சுதம் ஸ்ரீஉரிதாதூவாரீம் ஹிதாம்தா
சுவஷ்டலாவ் வொஉ்ரம்க்யுதம் ரெநவயாக்தூ்

150 வாஉவ்ருக்திவஹாகுவகாம்க்ஷணவ ம் ஸ்ரீராஹிதா ா
க்ஷணம் வாவஸாலிம்க்ரியதெ, தயாவ நநாலொ நா
ராயணள ஸ்ரீயாதள ஹ்ருதாவாஉந ளவிதீம்லஜத
ஹ்ருாவெ்ருதவெஉ வ்ருதாம் தாஉ்ரகாம்க்ஷணதஷ்ட
ரூாவிரவவொவிந்ராவ ஹவெஷ்டாவிந

151 நாராயணயொராலயொயரூிலொஃ !
ஸ்ரீ தூ லீஷ்ரு தயாவஷ்டவி ?
கா ாகுயெதாநா நாஹ்ரூஉம்
ாவ்ரூம்தா நதசு வ்ரதிொஜா ழு

15 வாயெபுஅம அஜுதி ஹுவஸிஜுதிதஜாம்வஷுத்ரம் ஈநெந
வாணீநெந தஜுவாஜும்வு தயாஷஸாவஸ ரணை யஈ
ஶாஜுரஷுவம்லவெஷு சுயெபுாzநெநுாயஜி காம்க்ஷு
தெ நநஈதஜா .அம்அஹுவஸக்ஷ்°கயம் வஸுாஜி துவு
விஜ்ரஸுஹஷ்ட . யதிஸிஃ ஸஜ்ஜ ராவாஜுதெ

153 வுயிகரணஜ்ஞஸ்ரீதி விபுக்ஷுணைவெத் ஸஹச
ஜுஷ்டாநெஷ்டைஃ ஸஸஜுரஷுவி, தஜிஜம் யதிரவய
தெதநவெத்த ஸிம்கஈஜு

154 வரணைாஜாவிதிவக்ஷ்ஈம் யஜுவி நளவிதுஜ்ஷ்ணிஹி
தயாவி வரணைஜிக்ஷுவிதீயம் ஶீநபுவிஜஈஷ்டெஷ்டி
வைஸவரா ஜுராஹஈ°

55 ஶ்ரீஜதிவிஷ்ணள ஜிக்ஷுவிதீயம் ஶீரவிஜஈஷ்டெஷ்டதுயஜவி
யொஶீ நெதஸிநஷுநம் யாரயதீஹ வுயபுகஈநெவா
ஜும் கிவிதிகுரொாதி ?

156 ஶ்ரீஜநொராயணள ஜாவிதிகுயநஸஜா ஶ்ரீஜஃஶஸ்வு
வாஜாஃ ஜுதெதுஷா ஶீரா ஸாதீதுஸிஶ்ரிவதி ஜஹா
நெஷ ஸஜ்ஞாவஸிவயபும் நெஷஜும் ஷ்வஷ்டஜுஷ்ட
ஹுவிஜ யஜி நயீரவஸ்வு ஶ்ரணுாதிதஸ்மிபு வுாஹா
நொஸீஜுரநொர ஸெஷ்டு° கூரதிரதஜவிவா நிஷுஜ்தாம
ஸஸஷம்

157 ஸஜஸ்வுஜாநெநதிவஜஸ்வுயொயபும் ஸஜ்ஞாவஸிவயெபு
ஸிஸ்ர கஷ்டிதாஷ்டி நொரயம்வுரகாஜம்வடதாம், தயா
நெசு ஜுகுஷ்டாஸியாதஈஜுபுதா வுரயெத

158 சுவுராயாநும் கயயிதஈவிஜ்ஞாஃ ஷ்வாயதெத்தவஸிநு வஜ
ஸி கிஜயுபு சுநுாயுபுகுஶ்ரஸ்ர்ஸ்ரவு நுாநொவா
லகுஷிதுஸ்ரஸ்ர . ஸிவிஷ்டுபு ।

159 வுரயாநாநஈஸ்ராஸிகுஷிதுஸ்ரவு யொயெபுா
யதெத ஶ்ரீ தா கீதிபுதெத ஷ்டி ஷ்வுக்ரதுாபு

ஸ ஸ்ரீஷி விச²ந்நைரெந²ுஸ வித்தம்
ஸஶாரீரயெதெதி ஸதூ²ம்ஸ்ரஹாண ।

160 ந²ஸ்ரஜணவஹாயுாஶாஸ்²ரெந விஸ்ரூயாதநு
யதிவர . கயஶஸிநு ஸம்ப்ரவ்ருத்தா விவாரெ
யஶஸிகி வி ஸித்தி ரைஶ்ரெத லாதி தஸ்ய
வ்ர டநஶிஹ கரைஸுகுதெலாம் ஸுயாய ।

161 வீதா கிஞ்சிக்ரு தூ²ம்கயதி ஸ்²ரெதாரெநஸகா
ர்²ரெதக்ரியாம்காரஸி ஸவம்விய தநயஸ்²ரீஸ்ச லா
வரெந யதெத . தாதம் ஸீயம்க்ஷ நஸ்²ரா தி ஸ்²ரெத்ரா
ஸயிதி கிம் விவெகீ கொவிஸ்ரார்ஸ் வ்ருவஹாரண
கரெதுதி விஜ்ஞா

162 கந²ரொஷநஶா தூ²ஸள தநயொ
விதரெநாதி யதீ²தி ஸயாஸ்ரிவிதே
ஹதி வக்ஷ்ருஸிரெஷ்ய துஷ்ய யதெத .
விஷ்ணும்வச ஹதூ²வர்யாய லொஃ

163 தநயஸ்ரூரெதநக்ஷாஷ நஸ்²ரொஷநகஶ்ச தத்ர
ஸம்ஸவதி ஸ்²ரவ்ஷ்ரெ தரெநஷ்ர ஸ்ரூாதி
நநஸ்²ரெ ரஷநஸ்ரு ரந்ர கயா ? ।

164 கந²ரெ ரஷநஸிரஹெ யஶந்ரஹார யாஸ்ரூாக்ஷ
நந்ரதஷ்ருய ஸிகதாஜிஷ்ர தஜிஷ்ரம் கய நம்ஸ்ரூாக்ஷ
ஹதஜ்ஜீவிதஸ்ய ஸஃ கயஶஸிரக்ஷண தூர்ஷ்ண
ஸஶ ராயத யதிவ ம்ரவ விதய ரூஶியோதிநு ॥

165 ரூஜீவெ ரூயாநாந்ரொயாஜிதீஷம்
வஸ்ஸதூ ராஜ்ஞ தஷ்யம் ரூவதி
ரூயாநாந்ரொயொஹி தஜ்ஜுஷலாவ்
நஹொயெஷூ தூ யாஜ்ஞ்ய ஹ்ராஹொ யதாந ॥

16 , ஸயொ தாஷ்ருதாநூயார் தூ தயிவாz
ஸ்ரீதிஜீஷ ஸ்தாயூ ஸ்ரீகூரிதவி ।

வ்யாகரணம் கிலதூவ்யாகரணம் கிலாயெழு
தூவாதித விவாரெ மதிஉளநெவ।

167 ஸ்ரீஉஹாராய ம் வம்ஸ்ரயஸ்தி யஜிலொ வாகூ
மொலீலவிதீ வ்யாயாநூம் தத்விஷ்ணுலுவிதூ
உஉஉஹொ, நாது தாஊமவொஷ்டி ஸ்ரீ ஹராய
ணாவிதூஹிஹிதிராநவா நொலவிதீ திபிக்ஷாம்
ஊதூம் நூயஷகா ம் வ்யலவதூ நஹிகொவுதூ
வெஉதுஸாலீ

168 நாராயணவராணாவிதூக்ஷ யஷு வ்யாநதா
வ்யதி தா ஸ்ரீஉஜரிவராணாவிதூகாவவி ஹா
வ்யெத தவிவெவுவ।

169 ஹாஹஸ்தே உத்ரரதெத வராணவஹாயெழு ஷ்டிதம் வ்ய
யாநக்வழு வொரெணாவிஷ தவஷா நாராயணா
ஹாதி நெவ ஷுகர வுாசு

170 சுதஸ நூயொயம் வஉுவிதஜ திஷ்டாவநஉவிவ்ய ர
வெஷ வுயுழுவுாஜிதி விஸஉஷாஷ..க ஸ்யதிஹிம் வ்ரர
ஷ உக் நி வ்ரராக்ஷ்ம் ஹ்ருஷிகுயதாவுவுயதிநஃ
கூதெதாஜாதம் வுயுழும் யத நதிதி விஒ நஹிவயழ।

171 நிஷஷுக்ஷ்யதூராம் நவவாவுதிதூராஉராஸலதம் வஹு
உஸொ வுடெடயசு வெரக்ஷம் தஒதஷ்டியதம்யதீ
நாம் விஸ்ரஷ்டிவா உராஜ்ரு ஜயயஜொஹி।

172 நொகெ வுதுதிவாஉாஷ்டயக்ஷ்யதிஸிஹ காவுவுஷ்ட
ஜதூவுவகூராஉாகணுதூவஸள யதீநெரா வெதவெத.
வஹவஸா வ்ஷ்டாதநஷ்டதூவாவி சுஷ்டி வ்யஜ்ஜதி
நொஹம் ஜயஜநஹ்ருஉயயிதுஷ்டாதீயக்ஷ்யதூராம் தஉ்
ஸ்ரஷ்டாயுாநுவாஹம் ம் திகணொரா, விவ்ரயிஷ்டா
zஷுவு விதூ

173 ஜாவாகாஸஜுதிவ்ரயொஸ உவிதெரா நொயஉுவி
விக்ஷவாநாகாஸஷ்டிதிவாசுவஉுவிஸ்ரஹொரா வுதூவ்

தீவாஹெ ஷூட வஸவம்வஸதுவி தஜிராஜவிஷயம்
லெஸாம்ஸிவஸுவஸம்யஜீ வெஹாயம் தத்ரு திவெஜிகாம்
வாரிஷஜி நுராவஸம் கயம் வ்ரூவாயாசு !

யதிகள் தமது நூலில் (பக்கம் 7 ல்) "சுதஸஸவ விராஜவஸம் வுராவிவக்ஷாயாம் வஸாநவஸ நகுக்வ நியஸொ நஸவதீ தி வுராவீதீவாஹெவுராதூ." என்று எழுதியுள்ளார். இது விஷய வுண்மை யறியாமையினால் வந்ததத்தன. * வெஹா வ்ரூஸாணி இத்யாதி ஸ்தலத்தில் வ்ர ாணவிதெ வஸநாயஃம் வ்ர ஃ துயஃதாவவி உ த்தில் அந்வயிப்பதேயன்றி வ்ரக்ரு துயஃ த்தி அந்வயிப்பதன்று இங்ஙனம் வ்ரக்ரு துயஃதாவவிஹஉ த்திமே யே நியமேந அந்வயிக்கு மிங்கனக் குறிக்கொண்டே வ்யுத்பத்திவாதத்தில் * விராஜஸம்வுராவிவக்ஷாயாசிதுராதி எழுதப்பட்டது யதெஷடமாக விராட் வம்வுராவிவக்ஷாபன் ணுவதென்று கொண்டால் * வம்வெஹாம் வீஹயஃ * என்ற விடத்து வெவக்ஷிகமா வம்வெஹாவீஹய° என்றும் வம்வெஹா வீஹி° என்றும் சொல்லுவது நிரவத்யமாகவே ண்டிவரும். ஆனபின்பு யதி ள் * வுராவிதீவாதெவுராதென் றெழுதியது வா ரஸ்ரா கமத்தணேய

174 வ்ரயொ ஃகூதுராவி வ்ஸ்ரவஸஜஹ குவ்ஸ்வொ நஸவ தீதுவஸள ஸ்கயொஸ்கயொவிவிவதி வெஹாஸ்ரு நவ்ரஜிவ வதாஃஸ்ரோகீவஸ்கதி நிஃயதஜவுதெஸிகெவ யஜிந° வ்ர உ ராதூ ம உஸ்கஸவம், கிஜயிகவதொராரா ஸிஹிஸிஹ |

175 ரஜாஸ்வுர ராஜாஸ்வுராதி நநாயதெ! கூது ஸவதர வ்ரயொமொஜ்ரவெடாவ்தீதுவஹவிஹதூ வ்யூஹாதி யதி லெஃம் சுயொர கிம் யெவுதெதுயிஹ்ரஜவயஜ ஃப வ தஜநாவ்ரயொமாஜ்ரவடவுதெக்° வ்ர வஸ ஸ ாவெர ஷூம் வ்ரஸவவஹி ||

176 ஸ்ரீஜவுராஜாநயொமிவயஃவணிதெ ரஸவாஹிராஜூடவ நாசு நிஷ்ஷஷுாவவுக்ரு துள ுயிதவஃவுஹாதுராவா

சொ விஜ்ஞாநாம்ஸ்யே நஜ்ஜாயிந்த வஸ்து நஸ்ஸ
மித வஸ்யாதெகயாக்தாவபரஷ்ஸகெந வ்யவஹார
ஹேதுயஜ்ஞொ வாதொஸவஸ்துவெ்யா ஹத

ஏழாவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஸ்துதிவஸம்ஹார°. ஸ்ரீ

177 பெரியொநஹ்யாவிந்தொவநஜநம்காதெதி காந்தோ
ஷ்டாதி ஸ்ரீவஸ்துயுக்தாவபரஷ்ஸகெந வ்யவஹார
வசநெநிமித்தாயாவிஷ்ணவே நமோ ஹயக்ரீவாய நம
கதாம் வாஷ்டோத்தரசதக்ஷதெ விராதிக்ரூவ்யஷ்ட
யொநிந நஜநாமவ்யாஷ்டம் வ்யாஷ்டாயா°

178 ஸம்கல்பே° வசநேநொமவ்ரஜநநவிஷய கெரவ
மெவ்யவவாவ்யாக்ருசூஹாருக்ஷீயாஜாவாலவத
கிஹ நஸ்சிந்தயா ? வவ்யுஷ்டாத்ரி ஊக்திர்ய்யவ்ய
வஸ்யம் ஸ்ரியஜ்ஞஹகுரிணா காம்க்ஷணீயா ஸ
கெஷாஸிதவ்ஷ்டம் நாத்ருஷ்டம்கவிதிவ்யிவதி ஸஹாநு
தெயிகவ்ஷ்டத்ருஷாஷெவ

179 வநவிஹவிஹ ஸிவ்யவஸ்துயொ தெ ஸி கவ்ய வி ஸ்
வஸ்திஹ-குரிஸ° சுவஸ்தீயக்ரு திவஸ்துயெஷ்டா°
வீக்ஷ்யவஜ்ஞிதததி° வ்ரவீ-தி ।

180 ஸ்ரீயொவடுகதாவரம் வஸ்ரவிதெதி யெவக்ஷதெ
நதெதிதயியொநரா நவ ரஸாவிரொயாத்தெி தாம்
வ்ரஸாணமணவம்ஸதம் ப்ரவ்யக்தியாக்தாநுமெதம்
வ்ரவிஜ்ஞமாரவ்ஸ்துதெவெம் வ்ரகயிதம் விரம்ஜெஷ்டி॥

184 சுவ்ஷாதி ஷ உவாயஹாவவிஷய வ்ஷ்வாநுமாரொ
தி-ந்ய ராக விஷயபுரிரொவிஹ-குஷணதயா ஸ்ரா
தெ ந்ய ; தெந ராகுயா ஜெதுவம் விரஜ்க்ரு தள

கூதிரியம ஹராயாநுதொஜ்ரம்ஹிதா நிஷ்ஹுதெஹ
விவெயடுயம வவிஷயஷ்ஹுசுக் ஹ்ரதிஷ்டாவிதம |

185 சதுராநாகூதிதொயிகம நகி உவி வ்ரெகக்ஷாவதாம்
உாநலை ஹாவெஷதெதிஜ்ரஜம்ஹ்ரு வீசி, யதிாவெ
ஷொZஷ்டா நிஷ்டுஷ்டிஃ | ஹ்ருயஃ சிந்தாந கருஷம் யதி
விலதெடுஷொZய காஜம்ஹ்ரிவெசுஹ்ரதுாவுாந
கூதிம், தஜெவவிஜ்ஞாஷாம ஹ்ராஜாணீகாநாம வர்து

186 ஹ்ருதயம விஜ்ஞாஷாம்வொரொ உஹ்ரஸிஹ வ்ரவுா
விதொஷ்டகஸ், சுசீ வாநஜம்வகொத்தஹ்ருயம்வ கூ
வயா ப்ரொக்ஷா வரிக்ஷாவிவ ஹ்ராதவாம் காஜ்ஜ
வளகூதிஷ்ஹுஜ்ஜஸி தாலாதீதி, - பொழீஜஹாநு
ஹ்ரொகஜம்ஜஜ்ஜொவாஹாரசுகார்ணயா தஜ்ஜாதுவம்ஜ
ர்யுதெ ||

187 சுவ்யாஜெவ விலதுதுாம விருக்ஷணாநநுஷ்டீஹி
விதுவொயெஃ ஹ்ருதயஜெஜவவ யெயொதெந
வாநு ஜதிஜ்ரஜம்ஜ்வுதஜம் | ‘யதி கொழியாயு யதி
வாம்ஹவொ ஜஹாநு வவெயஷ்டுகீயஜ்ஜநகொ வொலத
ஷதி நியதம் வ்ரவெஸுஜிஜகெஜாஜ்ரராசு சுநவ்ஹந
யாநஜ்ஜஹ விஜிஜாஷ்டுதி | ’ ஜுதி.

188 ஜஜம்ஹாபவ்ஷ்டுாதீதுயியாரணி விவுாத யர்ஹா
யதீந்ரெணு ர்ஹாவா வஹ்ரயுயஜஹொ யாவிரவிதா
நஹா வாவாம்ஹதுசி, வவொநரிஹவ்ரஷ்டாஹவ
தவொஃ. நஹி வ்ரவுாதாநாஜந்ரதுகயநம
ஜாதவ லவிதா ||

189 தசுவஜ்ஞாகஷுாவாதிஹஜுந்ரிதா
லெஜுதீஷ்டவ்வா லெநவவர்ஷுாதிஹொ
தாவகெஷுந்ரு ஜுதெதுவாஜவம வோ
வணுதாநாம்வொரஜ்ஜெஷ்டு ஜஹாஞ்ஜொZவஜநு

190 நிஜகுதலொஷ்ணகிரணோ திவாகரஸ்
ஸம்ஸ்ராவிதாம்ருதநிதிம் ஜயதாத்ஸஜ்ஜ
நஸந்தோஷகாரணம்வத்ஸ்ய ஸிதலவஸ்ய ॥

191 ப்ருஹவ்ராஜிவாரிஷ்யாஹயக்ருதிம் ஶாலபர்ணீதாம்
யதிம் ஸ்ரீசாலிநஷதம் கொழியாமுவஹாக் கிருஷ்ணா
வஹந்துஸ்ராஜதே வனவம் ஸதுவிஹாம்வ்ருதம் நிஜ
க்ருதள நிஷ்ஷுநாஜுவாம் வ்ருஷா கிஞ்சிஜதே : ஸிலெவ
வாசஸ்ராஜநஸ்ராலெஷ்வே, தஶாவ்ஸாசலெஹா

192 ப்ருஹவ்ராஜிஸ்ருதெ கரணம்விஶ்வஸ்தே வஹ்னிதாரா
விஷயாஃ தலிதெ ருகெவ விஷயம் உதிகுலாவஷ்ரஶ்ம
யதெவ-ுவி

யதிகள் தமது நிஷ்கர்ஷ நூலில் (பக்கம் 36ல்) "நிஜ குலவஹ்னெ நாதெஷ்ட?" என்று தொடங்கி மிகவும் சுலபமாகவும் ஸுலபமாகவும் ஸுலம்ஸ்ரவ்ருதுலிஜ்ஜாவகமாகவும் வராஹ்ருதம் ப்ருதிவஸ்ஸ்ரீ வசனுகூல விஷயத்தை ப்ரஸ்தாவித்துள்ளார். இது விஷயமாக ப்ருஹவ்ராஜி வாரிஷ்யா என்கிற நமது க்ரந்தம் இவருக்கு சுலப்யமாகவும் நித்யாநுஸந்தேயமாகவும் கூவந்ராகுழுவா யியாகவும் அமைந்திருக்கின்றது அதில் நாம் எழுதியுள்ள பல விஷயங்களுள் ஒன்றையே இங்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றேன். இஃ தொன்றுக்து மாத்திரம் விடைவெளிவருமேல் பரமஸந்தோஷமே.

வெஹாயுஷ்மந்ருஹ தாத்ருயுஷ் ஶிஷ்யகையில் "நிரம
மெ ப்ரதிவஹாயும் வசனுயுகிருநுவி ஸ்ரீரகுவெ
சுபமஸ்துவவுவஹாரு° வனகஸிஜெவவஸ்ரீநி ஸ்ரீரகுவெ
வஸு வசனுயுவதிருதயா சுநுதுஸ்ரவ்ருத்துயொருசுவ ஸம
ாவுஹாவஹாயுஷ்° ' என்று அருளிச்செய்திருப்பது ஸாப்ர
ஸித்தம், எம்பெருமானுடைய ப்ரதிவஸ்ரீவசனுசுவ விஷய

த்தில் யதிகளும் இவருடைய பூரு ர்கள் சிலரும் எவ்வி, மான வொரூபம் செய்கின்றனரோ அந்த வொரூபந்தன்னையே ச்ருதப்ர ராபி ராசாரியர் உத்தேசூபித்து நிரஸித்தருளியிருக்கிறு ரென்பது இதில் ஸுஸ்பஷ்டம். வகுஷிஸெவவவஷ்டூ நீ வ்ரூ ஹுவவ்ரு வசினைபுவதிபுதயா சுநருதூவ்ரதியொமூசுவம் கூழு ? ஏபதே இவர்களுடைய வொரூபம் அதனையே ச்ருதப்ர ராகி காசார்யர் ஸம்காவதெந சுநுவஹித்து வுரூஹாவ பதனி லே வணூர்த்தொழித்தார். அப்படிப்பட்ட வொரூபம் செய் தூ கூட தூ என்று மறுத்தருளியிருக்கும்போது, அந்த வொரூபத்தை யே அவலம்பித்துக்கொண்டு கூபிக்ரன்ற இவர்களின் வாதம் கலை ாட்ட வழியேது ?

'வகுதூ வஜாவு வ்ரூ ஹுவவ்ரு நுதூவ்ரதியொ மூகுவவாதொவுரூஹவ்ருதே' என்று ச்ருதப்ர ராசி சார்யரு டைய பங்தி இருந்திருக்குமாகில் இவர்களின் வொரூபத்திற்கு யிர் உண்டாயிருக்கும். அவருடைய பங்தி அப்படியில்லை. இவர் ளின் வொரூபத் தயே ஸ்பஷ்டமா அநுவஹித்து ஸ்பஷ்ட மா க் ண்டிக்கிற பங்தியா விளங்காநின்றதென்பது சோக் த் தக்கது. இவ்விஷய விரிவு நமது ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்ரணையில் 79 முதல் 86 வரை ச்லோ களிலும் (பக்ம் 3 ல்) வொழுவ ஸம்ரஹ தாதுய-ஜீவிகாயா வித்வாஜி மஹுராபயியிலும் நன்கு விளங்க ாணத்தக் து

19 ரூ மஹுராஹிகயா zஸஜீயக்ரதிஷு வொரூக்ஷம்த ு யஜுராஜதெ தவிநு வணூர்தஹுரூஹுஜு தூராஜநுஹு ரெடுவரூஷ்ஷோகிஹிः யாநுகாம்ஸ்ரி நி தவெஜிநா நிஜஜநாநு யதெஹுஷவிஹ்ரா யெசு காஜம்ஹ்ராஜயதாசு, ததெவஹி விராசு க்ஷுணம் தஜீயொரவி

194 வொரூதெதொரிகாஜனெः க்ரதிஷு வ்ரகாஜம் வபுவபு யபுஷ்டிக்தி தஜிஹ்ரஷணராபரிஹ்ஸி ஜ தூநுநுயா ரூஹ்ணை தஸ்ரவம்ரயா ஜநொயம் வுராதொஜிரிகுவபுவ வரநு வத விஹ்ரயொலுகுசு ।

195 வஸ்ரா தூஹாவாயபுகுடாக்ஷுலுஹுநா ஸ்ரீயொகுரூவபுராதி ரிராம ரவெளவாநு வொரூதெவுலுகுரெः க்ரதிவரூ வுவரூநு வம்ரூஜவெதா சுலவம்வுரூகாஜபு